

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут "Українська інженерно-педагогічна академія"
Кафедра Харчових технологій, легкої промисловості і дизайну

Кваліфікаційна магістерська робота

на тему: «ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ДИЗАЙНЕРІВ-
ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО
ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ»

Виконав: студентка 2 курсу, групи ДІТ-ПОТ23мг
Спеціальності 015.36 «Професійна освіта (Техно-
логія виробів легкої промисловості)»

Васильченко Дарина Вадимівна

(прізвище та ініціали)

Керівник: к.пед.н., доц. Попова Т. І.

(прізвище та ініціали)

Рецензент: к.мистецт-ва, доцент Гурдіна В. В.

(прізвище та ініціали)

Підсумкова оцінка:

за національною шкалою: _____

кількість балів: _____

Голова Екзаменаційної комісії

Нечіпор С.В.

(прізвище та ініціали)

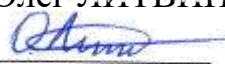
Харків – 2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
В.Н.КАРАЗІНА

Навчально-науковий інститут "Українська інженерно-педагогічна академія"
Кафедра Харчових технологій, легкої промисловості і дизайну
Рівень вищої освіти (освітньо-кваліфікаційний рівень) другий (магістерський)
Спеціальність 015.36 Професійна освіта (Технологія виробів легкої промисловості)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри Харчових
технологій, легкої промисло-
вості і дизайну
проф. Олег ЛИТВИН

(підпис)

“ ” 2024 року

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ МАГІСТЕРСЬКУ РОБОТУ (ПРОЄКТ)

Васильченко Дарина Вадимівна
(прізвище, ім'я, по батькові студента)

1. Тема роботи: Професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл

керівник роботи Попова Тетяна Іванівна, к.пед.н, доцент
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по університету від “12”10. 2024 року 4801-5/3345

2. Строк подання студентом роботи 1 грудня 2024 р.

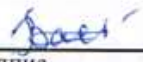
3. Перелік питань, які потрібно розробити: дослідити актуальність професійної підготовки дизайнерів-виконавців для проєктування колекції сучасного жіночого одягу в стилі стрит-стайл, спроектувати колекцію сучасного жіночого одягу в стилі стрит-стайл, розробити дидактичний проєкт факультативного заняття з теми «Проектування колекції жіночого одягу в стилі стрит-стайл» для підготовки дизайнерів-виконавців.

4. План роботи

№ з/п	Назви етапів роботи
1	РОЗДІЛ 1. ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ СУЧАСНОГО ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ
2	РОЗДІЛ 2. ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ СУЧАСНОГО ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ.
3	РОЗДІЛ 3. ВИМОГИ ДО ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ ДЛЯ ШВЕЙНОЇ ГАЛУЗІ
4	РОЗДІЛ 3. РОЗРОБКА ДИДАКТИЧНОГО ПРОЄКТУ ФАКУЛЬТАТИВНОГО ЗАНЯТТЯ З ТЕМИ «ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ» ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ

5. Дата видачі завдання 12 жовтня 2024 року

Студент (ка)

підпис

Васильченко Д. В.
ініціали, прізвище

Керівник роботи

підпис

Попова Т.І
ініціали, прізвище

Консультант роботи

підпис

Бачієва Л.О.
ініціали, прізвище

ЗМІСТ

ВСТУП.....	
РОЗДІЛ 1. ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ СУЧАС- НОГО ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ- СТАЙЛ.....	
2. ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ СУЧАСНОГО ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ.....	
2.1. Історичний огляд розвитку стилю «Стрит-стайл».....	
2.2. Характеристика стилю «Стрит-стайл».....	
2.3. Фактура матеріалів та їх колір як елементи композиції в одязі стилю «Стрит стайл».....	
2.4. Сучасні тенденції моди в одязі стилю «Стрит- стайл».....	
2.5. Характеристика способів декорування одягу стилю «Стрит-стайл».....	
2.6. Дослідження популярності використання одягу стилю «Стрит-стайл».....	
2.7. Розробка рекомендацій для проєктування колекції одягу в стилі «Стрит-стайл».....	
2.8. Проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл, розробка деві- зу колекції.....	
РОЗДІЛ 3. ВИМОГИ ДО ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ ДЛЯ ШВЕЙНОЇ ГА- ЛУЗІ.....	
РОЗДІЛ 4. РОЗРОБКА ДИДАКТИЧНОГО ПРОЄКТУ ФАКУЛЬТАТИВНОГО ЗАНЯТТЯ З ТЕМИ «ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ» ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ- ВИКОНАВЦІВ.....	
ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	
ДОДАТКИ.....	

АНОТАЦІЯ

Васильченко Дарина Вадимівна, магістрантки кафедри харчових технологій, легкої промисловості і дизайну Навчально-наукового інституту "Української інженерно-педагогічна академія" ХНУ ім. В.Н. Каразіна. Тема магістерської роботи: «Професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».

У кваліфікаційній роботі проаналізовано актуальність професійної підготовки дизайнерів-виконавців для проєктування колекції сучасного жіночого одягу в стилі стрит-стайл, проведений історичний огляд розвитку стилю Стрит-стайл та визначено основні його риси (стильова еkleктика, зручність та практичність, стриманий епатаж, легка недбалість), встановлено сучасні тенденції моди та способи декорування одягу в стилі Стрит-стайл, спроектована колекція одягу в стилі Стрит-стайл під дивізом "Смак журавлини", розроблені методичні вказівки з теми «Проектування колекції сучасного жіночого одягу в стилі стрит-стайл».

ANNOTATION

Vasylchenko Daryna Vadymivna, master's student of the Department of Food Technologies, Light Industry and Design of the Educational and Scientific Institute "Ukrainian Engineering and Pedagogical Academy" of the V.N. Karazin KhNU. The topic of the master's thesis: "Professional training of designers-executives for designing a collection of women's clothing in the Street Style".

The qualification work analyzed the relevance of professional training of designers-executives for designing a collection of modern women's clothing in the Street Style style, conducted a historical review of the development of the Street Style style and identified its main features (stylistic eclecticism, convenience and practicality, restrained shocking, light negligence), established modern fashion trends and ways of decorating clothes in the Street Style style, designed a collection of clothes in the Street Style style under the motto "Taste of Cranberries", developed methodological guidelines on the topic "Designing a collection of modern women's clothing in the Street Style".

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасний розвиток швейної галузі, а також галузі дизайну потребує активних і креативних фахівців, які мали б ґрунтовну теоретичну і практичну підготовку дизайнерів-виконавців, могли б самостійно приймати рішення, пов'язані з професійною діяльністю. Крім того, молодий фахівець має усвідомлювати, що він повинен бути готовий до постійної самоосвіти, постійного оновлення своїх знань, уміти адаптуватися до змін і коригувати свою професійну діяльність.

Відомо, що вулична мода сьогодні є актуальним явищем, а також є джерелом натхнення для світової моди. Тому вивчення вуличного стилю дозволяє коригувати і вносити зміни в тенденції і тренди і створювати неординарні колекції. Також є необхідність занурюватися в дослідження вуличної моди для розуміння специфіки стилю і нюансів її реалізації.

Отже, оволодіння дизайнерами-виконавцями знаннями і вміннями, щодо особливостей проєктування колекцій одягу, зокрема і вуличного стилю є важливим завданням професійної підготовки в умовах вищих навчальних закладів.

Професійну підготовку інженерів-педагогів розглядали такі вчені як О.Е. Коваленко, Н.О. Брюханова, Н.В. Корольова та Є.В. Шматков. Однак професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл не була предметом спеціального вивчення. Тому тема "Професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл" є актуальною для дослідження.

Об'єкт дослідження: процес підготовки дизайнерів-виконавців для проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл.

Предмет дослідження: підготовка дизайнерів-виконавців.

Мета дослідження: дослідити процес підготовки дизайнерів-виконавців для проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл.

Завдання дослідження:

- дослідити актуальність професійної підготовки дизайнерів-виконавців для проєктування колекції сучасного жіночого одягу в стилі Стрит-стайл,

- спроектувати колекцію сучасного жіночого одягу в стилі Стрит-стайл,
- розглянути вимоги до підготовки дизайнерів-виконавців для проектування колекції в стилі Стрит-стайл для швейної галузі,
- розробити методичних вказівок до проведення семінару на тему «Проектування колекції сучасного жіночого одягу в стилі Стрит-стайл» професійної підготовки дизайнерів-виконавців одягу.

Методи дослідження: теоретичні: вивчення і аналіз наукових джерел і періодичних видань з проблеми дослідження, синтез, узагальнення і систематизація теоретичних даних; емпіричні: анкетування.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у тому, що в роботі вперше досліджено актуальність професійної підготовки дизайнерів-виконавців для проектування колекції сучасного жіночого одягу в стилі Стрит-стайл, спроектувана колекцію сучасного жіночого одягу в стилі Стрит-стайл, узагальнені вимоги до підготовки дизайнерів-виконавців для проектування колекції в стилі Стрит-стайл для швейної галузі, розроблені методичні вказівки до проведення семінару на тему «Проектування колекції сучасного жіночого одягу в стилі Стрит-стайл» професійної підготовки дизайнерів-виконавців одягу.

Практичне значення визначається тим, що результати дослідження можуть бути використані в навчальній діяльності під час читання лекцій і проведенні семінарських занять з питань створення власного образу в стилі вуличної моди.

Ключові слова: дизайнер-виконавець, навчання, стиль, Стрит-стайл, мода, тренди, одяг.

Структура та об'єм роботи: кваліфікаційна робота складається зі вступної частини, чотирьох розділів, загальних висновків, списку використаних джерел. Текстова частина роботи складається з 85 сторінок, 21 рисунків, списку використаних джерел з 32 найменування, 5 додатків.

РОЗДІЛ 1.

ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ СУЧАСНОГО ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ

1.1. Особливості професійної підготовки дизайнерів-виконавців

В умовах сучасного соціального та культурного розвитку суспільства ви-робляються нові вимоги до професійної підготовки майбутніх конструкторів-модельєрів. Інтенсивність розробок нових освітніх стандартів, нового змісту, підходів до організації освітнього процесу спрямована на переосмислення сутності та змісту професійної освіти дизайнерів. У цьому різко зростають вимоги до діяльнісним властивостям особистості. Аналіз проблеми незадовільної якості професійної діяльності свідчить про необхідність підвищення ефективності підготовки дизайнерів-виконавців.

В умовах сучасного динамічного розвитку у всіх сферах суспільства змінюються вимоги до професійної підготовки фахівця. Він повинен володіти високим ступенем адаптації до ситуації, що змінюється, гнучким творчим мисленням, готовністю до самореалізації і самооцінки, здатністю досягати успіху в професійній діяльності в умовах конкуренції.

Дизайн-освіта та дизайн-знання, розвиваючись як міжгалузева форма комунікації, в умовах загальної кризи природничих та гуманітарних наук демонструють, що саме творча основа, вбудована у дискурс проєктно-художньої діяльності та межі операційно-інструментального досвіду, залишається затребуваним способом перетворення та вивчення дійсності .

Ні для кого не секрет, що в сучасному світі дизайнер-виконавець одна з найбільш популярних. Враховуючи високий ступінь затребуваності професії та потужного технологічного прориву в інформаційно-комунікаційних системах, дизайн-освіта вимагає постійної адаптації художника до умов сучасного суспільства, що змінюються. Затребуваний дизайнер став не просто проєктувальни-

ком, а професіоналом, що має особливе конструкторське мислення і професійну культуру.

Ще в середині XX століття американська бізнес-спільнота прийшла до думки, що розвиток економіки безпосередньо пов'язане з конкурентоспроможністю товарів, які неодмінно повинні бути не тільки функціональними, а й естетично привабливими, відповідати новим тенденціям. Сьогодні і в Україні дизайн став однією з рушійних сил розвитку економіки, оскільки значною мірою зумовлює попит на товари та послуги.

Професійна підготовка дизайнерів-виконавців – це порівняно нова галузь педагогічної теорії та практики професійної освіти. Вона сформувалася під впливом педагогічних ідей, вироблених у XIX-XX ст. В. Гропіусом, Г. Земпером, У. Крейном, Н. А. Ладовським, Л. М. Лисицьким, У. Моррісом, А. М. Родченком. Ці ідеї формують «класичну» теорію дизайн-освіти, яка розвивалася в контексті історичного середовища. Проте у своїх найважливіших характеристиках теорія залишилася незмінною. Основні постулати професійної підготовки дизайнерів виникають у середині XIX – на початку XX ст. у роботах М. А. Врубеля, Г. Земпера, У. Крейна, У. Морріса, Дж. Рескіна. Потреба у спеціалістах промислового дизайну та кризова художня обстановка у галузі підготовки дизайнерів-виконавців стали передумовами появи цих ідей.

У сучасній країні у державній концепції розвитку дизайну основними завданнями розвитку дизайну є забезпечення ефективності використання дизайну як найважливішого фактора підвищення якості життя населення; підвищення ефективності використання дизайну як фактора зростання конкурентоспроможності продукції та послуг підприємств різних секторів економіки, в умовах підвищення значущості рівня дизайну та ергономічності в оцінці споживчих властивостей товарів.

1.2. Формування професійної культури дизайнерів-виконавців в процесі професійної підготовки

У зв'язку з цим підготовка конкурентоспроможних фахівців, які мають високу професійну культуру, стає пріоритетним завданням усієї дизайнерської педагогічної спільноти. Враховуючи, що проектна діяльність є, як правило, основним видом професійної діяльності майбутніх конструкторів-модельєрів, феномен професійної культури розглядається нами, виходячи з освоєння професійних компетенцій, які є основою підготовки конкурентоспроможних спеціалістів та необхідним результатом освоєння освітньої програми.

Основою формування професійної культури дизайнера-виконавця є професійні компетенції, спрямовані на особистісно-професійний розвиток студентів для досягнення практичних результатів у проектній діяльності за рахунок реалізації поставлених професійних завдань. Виховання професійної проектно-культури майбутнього дизайнера-виконавця неможливе без набуття знань та вмінь, необхідних для проектування дизайнером ефективного комунікативного середовища, створення естетично виразної поліграфічної, візуальної, мультимедійної продукції. Формування професійної культури майбутнього дизайнера-виконавця здійснюється за умови реалізації у процесі професійної підготовки різноманітних підходів для оволодіння:

- прийомами аналізу, дослідження та експертної оцінки у професійній сфері діяльності;
- знаннями, вміннями, навичками, необхідними для виконання проєктів у різних жанрах дизайну та різного ступеня складності;
- засобами виразності та методикою здійснення творчого задуму;
- технічними та мультимедійними засобами виконання проєктів;
- навичками грамотного та чіткого обґрунтування проєкту, використовуючи професійну термінологію та ін.

Формування професійної культури майбутніх дизайнерів-виконавців можливе не лише через вивчення загальнокультурних та професійних дисциплін, а й через спеціальні проектні завдання (курсів проєкти), що дозволяють поєднати теорію з практикою, мету професійної дизайнерської діяльності з реальними потребами суспільства. Ці проєкти відповідають актуальним вимогам су-

часного економічного та соціального життя суспільства. Більшість проблем, що є основою курсових проектів, відображають тематику реального виробництва, сфер культури, екології та життя.

Дизайн-проектування – це складний вид професійної діяльності, проектна практика, що вимагає від спеціаліста-дизайнера професійного мислення органічного поєднання образного та системного початків і вносить у реальність нові соцкультурні сенси.

У визначенні напряму технології дизайн-освіти було б допустимо зупинитися на рефлексії як системотворчому факторі підготовки майбутнього фахівця. Однак специфіка дизайну, що визначає єдність інженерного принципу проектування, що передбачає виконання дії за точно заданими параметрами результату, та емпатичного, чуттєвого підходу до композиційного формоутворення не допускає однозначного рішення у виборі дидактичних сенсів. Дуальність освоєння соціокультурного простору в практиці дизайну передбачає побудову структури програми професійної освіти на симбіозі автономних модулів – блоків, інтегрованих у зміст проектного завдання та методи його освоєння.

Зміст навчального матеріалу тієї чи іншої навчального курсу – найважливіша дидактична проблема. У зв'язку з цим необхідно визначити систему положень (принципів, вимог та критеріїв), що дозволяють структурувати навчальний матеріал.

У змісті кожного блоку (модуля) закладено надмірне знання. Принцип надмірності обраний у зв'язку з нестійкістю промислового сектора виробництва швейних виробів та сервісу в індустрії моди та нестабільними вимогами до моделі спеціаліста-дизайнера одягу на ринку праці.

Зміст розкривається в ігрових імітаційних завданнях з проектування невеликих дизайн-форм та практичних вправ. Освоюється просторова побудова композиційної та формально-технологічної логіки костюма через розробку макетів моделей та комплектів. Значна увага тут приділяється самостійній дослідницькій роботі щодо складання інформаційних та методичних каталогів з прикладами трансляції законів та властивостей композиції, проектних образів у ро-

ботах майстрів моди, морфологічної будови об'єктів природного та предметного середовища.

Моделювання простору для концептуального мислетворчості та визначення його меж можливі лише у процесі самостійної роботи: коли збирається, аналізується та систематизується необхідний матеріал для проектування. Навчальний починає усвідомлювати себе одиницею культурного поля, і формування авторської ідеї стає спрямованим. На заняттях мають вирішуватись проблемні ситуації. Велика увага приділятиметься пошуковій діяльності у різних середовищах: інтерактивній, професійній, соціальній, предметно-культурній та інше. При захисті продукту проектної діяльності – творчої роботи основним вимогою стане обґрунтування, тобто. у відповідь питання: «Чому прийнято це рішення?»

Нарешті, третій аспект підготовки – розвиток досвіду проектної дисципліни. Майбутній фахівець повинен розуміти міру відповідальності перед партнерами за якість роботи. Тут допоможе технологія співробітництва в організації робіт у творчих групах: співавторство чи об'єктивне лідерство на практичних заняттях та лабораторних роботах. Навичка проектної дисципліни добре формується у процесі підготовки персональної авторської роботи: творчий звіт, персональна виставка, що у конкурсах різного рівня. Конкурсна діяльність дозволяє формувати почуття команди, що є важливим у проектній творчій роботі, адже твоє персональне рішення, його чіткість, продуманість, конкретність дозволить (або не дозволить) впоратися із встановленим обсягом завдання.

Отже, визначено актуальність професійної підготовки дизайнера-виконавця швейного профілю, визначені та проаналізовані особливості творчого розвитку студентів у навчально-виховному процесі для проектування колекції сучасного жіночого одягу в стилі стрит-стайл.

РОЗДІЛ 2. ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ СУЧАСНОГО ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ

2.1. Історичний огляд розвитку стилю «Стрит-стайл»

Сьогодні відсутні дослідження, де б розглядались термінології та трактування явища стрит стайл, що пояснюється переважно тим, що Україна не була країною зародження даного феномену. Однак процеси поширення стилю стрит стайл у XX-XXI століттях набули поширення і в нашій країні. У цьому виникає необхідність глибокого аналізу костюмів цього напрямку.

Вимогою комплексного підходу до дослідження стрит стайл, що поєднує філософсько-історичні та естетико-мистецькознавчі аспекти. Такий підхід дає можливість ширше охопити, глибоко осмислити суть та особливості розвитку моди. Так, у Великій Британії цим явищем активно цікавляться мистецтвознавці, адже саме у серці Британії – її столиці Лондоні зародилися та отримали візуальне втілення більшість субкультурних об'єднань. Багата на традиції країна, що зарекомендувала себе як манірна і консервативна, зіграла ключову роль в історії стрітстайл.

Зазначимо, що розвитку стилю Стрит-стайл передував спочатку стиль денді, а потім стиль кежуал (англ. Casual). Засновником стилю денді та першим денді вважається Джордж Браммель. У 1810-і роки він користувався репутацією лідера моди і прем'єр-міністра елегантності. Його думка вважалася незаперечною. Браммел стоїть біля витоків дендістської традиції: саме він придумав ті правила гри, за якими після нього грали кілька поколінь європейських денді.

Згідно з історичними фактами, в кінці XVIII й початку XIX століття в Англії існувала група людей, переважно, це були чоловіки, які гуляли по місту від вітрини до вітрини з метою подивитися на оточення і себе показати. Таких людей називали фланери, від французького «*flaneur*», що перекладається як «ледащий», «гуляючий» або «бродячий». Дане явище визначили, як «дендізм», яке презентувалась, як форма боротьби аристократії з наступаючою буржуазією на

арені побуту та форм побутового укладу. На момент 1825 року в Англії вже зложився стан заможних буржуа, які жадали прилучитися до таємниць аристократичного лоску. Щира аристократія, навпроти, гидувала спілкуватися з банкірами й товстосумами-промисловцями, ставлячи їм у провину вульгарність манер. Не дивно, що дендізм діаметрально протилежно оцінювався представниками аристократичної й буржуазної думки. Так, по визначенню Бодлера, "денді – це втілення ідеї прекрасного, перенесеного в матеріальне життя, це той, хто пропонує форму". Образ денді отримує більш-менш доброзичливе висвітлення в аристократичному романі Бульвера («Пелэм»); характерно, що і аристократ-анархіст Байрон являє риси денді як в своїй творчості («Чайльд Гарольд», «Дон Жуан»), так і в особистій біографії. Навпроти, з боку письменників-ідеологів буржуазії образ денді піддається найжорстокішому розвінчанню й осуду.

Попередня мода в чоловічому костюмі була дуже пишною і строкатою. Англійські щиглі XVIII століття називалися «макарони», тому що вони захоплювалися всім італійським. Макарони любили червоні підбори, високі перуки, в костюмі використовували оксамит, шовк і парчу, тканини прикрашали вишивкою, камзол – гудзиками з дорогоцінних матеріалів або скла. Вони намагалися виділятися в натовпі. Тому новий, суворий чоловічий стиль, який практикував Браммель, справив переворот, який увійшов в історію костюма під назвою «велика чоловіча відмова».

Відзначимо, що досягнення ідеального крою сприяла англійська текстильна традиція: Англія – країна, де вперше в Європі пройшла промислова революція, і англійські кравці бездоганно володіли мистецтвом обробки вовняної тканини, завдяки чому фрак, дійсно, ідеально облягав фігуру [14].

Основою костюма Браммеля був однотонний темний фрак: ввечері – чорний, вдень – темно-синій. Фрак повинен був мати дуже продуманий крій, щоб фігура здавалася стрункішою.

Денді – людина, що створила собі романтичний сценарій долі, втілюючи ідею всевладдя особистої волі (прикладом цьому були долі Браммеля, Байрона,

Лермонтова). Дендізм не мислимо уявити без романтичного індивідуалізму, що часто дає про себе знати у самий невідповідний момент. Відомо, що багато письменників були денді, досить назвати імена Байрона, Бульвера-Литтона, Дизраєлі, Диккенса й Теккерея, Оскара Уайльда й сера Макса Бирбома з англійців; Бальзака, Стендаля, Барбед'оревильї, Бодлера, П'єра Лоти й Марселя Пруста – із французів.

Нижче приводяться знамениті правила "Мистецтва одягатися", які Бульвер-Литтон наводив на сторінках свого роману "Пелэм" (1828) – визнаного навіть сучасниками "енциклопедією дендізма". "Уміти добре одягатися – значить бути людиною найтоншого розрахунку. Не можна з однаково, відправляючись до міністра або до коханки, до скупого дядюшки або до пихатого кузена: саме в манері одягатися проявляється сама тонка дипломатичність. У манері одягати саме вишукане – витончена скромність, саме вульгарне – педантична старанність. Одягайтеся так, щоб про Вас говорили не "Як він добре одягнений!", але "Який джентльмен!" Уникайте пістрявості і намагайтеся, вибравши один основний спокійний колір, зм'якшити завдяки йому всі інші. Апеллес користувався всього чотирма фарбами й завжди приглушав найбільш яскраві тони, уживаючи для цього темний лак. Винаходячи яке-небудь нововведення в одязі, треба прагнути до тієї вишуканості, що природна й не впадає в око".

Основне правило, що сповідає денді – принцип мінімалізму й пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності" (*conspicuous inconspicuousness*), що ліг в основу сучасної естетики чоловічого костюма. Замість пихатої, вигадливої розкоші денді дозволяє собі в костюмі одну витончену, виразну деталь.

«Шийна хустка – це прекрасний приклад знакової деталі. Це те, що виділяється на загальному мінімалістському тлі, чіпляє погляд. Дендістський костюм – це фрак і панталони, що бездоганно сидять, які створюють загальну непомітну рамку. І на цій рамці повинен проступати один нюанс, один акцент. Тобто на тлі стриманості, «помітною непомітності» повинен бути якась невелика дрібничка, яку пізнають свої, коло посвячених» [14, 16].

Згідно джерелам, крім шийної хустки, таким нюансом в дендістском туалеті були рукавички. Їх шили з найтоншої шкіри – лайки і робили дуже вузькими. Зберігали рукавички в спеціальних скриньках, разом з розпіркой, яка допомагала їх надіти. Цим предметом розпрямляли "пальчики" рукавичок, а потім вже акуратно, щоб не порвати, надягали на руку. Колір був чітко регламентований. Для вечірнього одягу надягали прості білі лайкові або замшеві кремові рукавички з чорними смужками. Чорні рукавички найчастіше джентльмен одягав з траурним костюмом. Носіння білих рукавичок було рівнозначно блідою білій шкірі рук, тобто, їх власник показував оточуючим, що він багатий і не займається брудною, важкою працею, а ось кольорові рукавички можна було носити протягом дня. Подальші відмінності були зроблені між містом і селом. Темно-жовтий колір або рукавички кольору засмаги вважалися підходящими для заміського костюму. Чорний, коричневий, синій, сірий, темно-зелений кольори з середини 19 століття вважалися респектабельними кольорами рукавичок для міста. Справжні рукавички представляли собою шедевр кравецької мистецтва, зроблений руками кількох кравців. Вони змінювалися по п'ять-шість разів на день – людину, що не належала до дендістского кола, упізнавали по несвіжим рукавичкам.

Визнаний денді 19 століття граф Альфред д'Орсе був ще відомий носінням шести пар рукавичок в день: спочатку він одягав рукавички з оленьої шкіри для ранкового виїзду, потім, замшеві рукавички для полювання, потім, лайкові – для поїздки в Лондон. Були ще лайкові рукавички для покупок в другій половині дня і рукавички з жовтою лайки на званий обід, а потім теж з лайки, але білої, вишитої шовком – для вечірнього балу [16].

Багато хто з денді були великими колекціонерами: вони колекціонували аксесуари, які, як і елементи костюма, могли грати роль знакової деталі. Мистецтво користуватися такими аксесуарами теж було важливою сферою життєтворчості. Наприклад, у Браммела була колекція дуже дорогих, зроблених на замовлення табакерок, і сучасники згадують, як Браммел їх відкривав: однією рукою він тримав табакерку, іншою відкривав і брав пучку тютюну, і при цьому

кожен його рух було прораховано – включаючи те, наскільки з-під рукава фрака буде висовуватися манжет сорочки.

Аналіз Інтернет-джерел [10, 14] свідчить, що дуже багато денді використовували технічно складні тростини як модний аксесуар. Існували правила, як ходити з тростиною, як їздити з тростиною на коні. Існували тростини з театральними біноклями, з годинником, з табакерками.

В манерах денді також проявляється принцип мінімалізму. Коронний жанр денді – афоризм – коротке, влучне і ємне виречення. Мова денді не може бути монотонною й стомлюючою: він влучно опускає свої "bonmots" (слівця), які відразу підхоплюються й повсюдно цитуються. Крім того, щирий денді ніколи не буде повторювати двічі те саме.

Відомо, що було визначено три основних правила поведінки денді:

1. Нічому не дивуватися.
2. Зберігаючи безпристрасність, вражати несподіванкою.
3. Віддалятися, як тільки досягнуте враження.

Відзначимо, що принцип мінімалізму є основою поведінки. Аристократичний спокій мало під собою непорушне внутрішнє достоїнство й підкріплювалося суворими стоїчними принципами виховання британського джентльмена, що й забезпечувало в підсумку знамениту "нерухомість особи". Але в денді зовнішнє самовладання перетворюється в імператив "нічому не дивуватися" й являє собою свого роду постійний внутрішній тренінг, щоб приховувати свої емоції.

Для денді необхідно насамперед дивувати, щоб тебе запам'ятали. У одному романі розпачливий денді Сен-Лу елегантно пробігає по спинці лави через весь ресторан єдино для того, щоб укутати свого друга Марсея в теплий плащ. Денді використовували перебільшену зніженість як інструмент ефективної самореклами (наприклад, "утомився, поливаючи квіти").

Крім того, денді ніколи не були нав'язливими. Вони чітко "дозують" свою присутність у суспільстві – і віддаляються, як тільки досягнуте враження.

Метафоричний образ денді – модель економії енергії. Її графічний символ – стійкий класичний трикутник, звернений вершиною нагору: айсберг із його потужною підводною частиною. Це культура стриманості, зменшення, мінімалізму, таємної дисципліни в прояві почуттів. Якщо людина володіє культурою ощадливої витрати енергії, то він залишає особливе враження особою "домірності" й "адекватності", що, втім, зовсім не робить його що не запам'ятовується: навпроти, одночасно виникає відчуття схованої сили, владної таємниці його особистої чарівності, еротичного шарму.

У культурі дендизма склалося особливе поняття – фланірувати (від франц. *Fleneur*), або повільно прогулюватися містом – головним чином, з метою показати себе. Особливу роль в тонкому мистецтві дендістського фланіруванні грає плавність, якщо повільний рух, як вважали в той час, по суті своїй величним. Мімічний аналог повільної ходи – нерухомість обличчя. Згідно Бальзаку, «плавність рухів для ходи той же, що і простота в костюмі». Як свого роду спеціальне тренування в гордовитій розміреній ході, ймовірно, можна розцінити особливо модний ритуал, що склався в середині XIX століття серед паризьких франтів: прогулянки з домашніми черепашками. Денді, неквапливо вигулювали черепаху в Люксембурзькому саду, демонструючи воістину стоїчну незворушність і величну самодостатність. Денді уникали швидких танців та рухів, мазурка або галоп. Вони або зовсім не танцювали, або віддавали перевагу повільним танцям, відповідним їх гідності і пластичній статурності [30].

Термін «фланер» був популяризований Вальтером Беньяміном для опису городянина, що гуляє, заінтригованого містом і всіма його проявами, цінителя його таємниць, символів і задоволень. Поняття включає в себе багато асоціативних смислів: це і людина, що намагається отримувати задоволення від розглядання модних вітрин, і нероба, який хитається по вулицях, і міський експерт, ну і просто поціновувач міського життя. Це символічна фігура городянина, яка пізніше стає основним об'єктом урбаністичної (міської) культури.

А термін «фланерство» – це безцільне гуляння по місту з метою дослідження його. Саме для таких прогулянок вони намагалися одягатися дуже сти-

льно, часом готувалися до такого виходу пару годин, але при цьому їх образ не був занадто суворим, накрохмаленим, скоріше вони вибивалися із загальної юрби своїм бездоганим виглядом.

Відзначимо, що естафету денді підхопили Моді. Акуратні зачіски, приталені італійські костюми, вузькі комірці сорочок, краватки-шнурки і незмінні мопеди. Пізніше Моді перейшли на британські бренди одягу. Вони проповідували «помірність і акуратність» і з одержимістю захоплювалися будь-якими новими стилями музики. Учасників групи «Beatles» цілком можна вважати досить яскравими представниками цього стилю [30].

Це був ще далеко не кежуал, але перші кроки на шляху до нього вже були зроблені. Наступним важливим кроком була демократизація джинсів, які раніше вважалися виключно робочим одягом. Завдяки студентам і хіпі, які надягають їх як символ солідарності з нижчими верствами суспільства, за кілька років денім перетворився в популярний вид одягу і буквально завоював весь світ. Молодіжні рухи 50-70-х розкріпачили моду, потенційно давши поштовх поєднанню формального і повсякденного стилів. Вони привнесли в одяг елемент недбалість, еkleктику і зручність, як один з головних критеріїв її вибору.

Вивчення літератури та Інтернет джерел показує, що стиль casual (повсякденний стиль одягу з акцентом на зручність і практичність) виник у Великобританії, а точніше – Шотландії, в місті Абердині в 70-х роках XX століття, коли місцеві футбольні фани заснували перший casual-рух серед футбольної молоді. Вболівальники носили досить дорогі речі відомих брендів, віддаючи перевагу спортивному одягу англійських фірм. Пізніше, на початку 80-х, англійські фани почали освоювати і європейські марки одягу. Типова уніформа вболівальника виглядала наступним чином: теніска Lacoste, кросівки Adidas Sambas або Diadora Borgs Elites, і світло-блакитний Levi's. Взимку до ансамблю додавалася лижна куртка Filla або Tascchini. Європейські вболівальники не відставали від своїх англійських суперників і з натхненням переймали їхній стиль.

На початку 90-х casual, що вже став популярним не тільки в середовищі футбольних фанатів, дістався до світу високої моди. Першим дизайнером пред-

ставив його на подіумі став Ніно Черруті. Його колекція Casual Chic ("Недбала елегантність") викликала сплеск емоцій і дала початок новому руху в моді та практично зробила його автором цілого напрямку в моді. Слідом за Черруті за розробку вуличного стилю взявся Джорджіо Армані. Саме він першим запропонував носити піджак з джинсами, ввів в моду сорочки без комірів і привніс в діловий костюм елементи спортивного стилю. І навіть джинси, піджак і футболка, що в той час було дуже ново і навіть авангардно. Його вважають засновником стилю smart casual, про який поговоримо нижче.

Так, наприкінці 20 століття стиль casual вже повністю і остаточно завоював світ. Він був впроваджений в музику, дизайн, мистецтво, архітектуру і став стилем життя [14].

Отже, стиль «casual» – це стиль сучасних людей, яким потрібно все встигнути і постійно кудись бігти. Основна ідея стилю кежуал – це практичність, універсальність, доступність і комфорт.

Основоположним принципом стилю є відсутність суворих рамок: як в стилі обраних речей, так і в кольорі та фактурі. Стиль кежуал – це добре продумана недбалість, яку ми вже бачили в стилі денді.

У цьому стилі основне місце займає принцип еkleктики – поєднання різних стилів, фактур, жанрів в зовнішньому образі. Вона впливає не тільки на одяг, а й на імідж в цілому. Виділяють кілька прийомів створення образу за принципом еkleктики:

1. Комбінаторність (вміння грамотно поєднувати речі одну з одною за фасоном, кольором, фактурами), яка прийшла до нас з 70-х років XX ст. Саме в той час модниці по всьому світу вчилися поєднувати між собою різні предмети гардероба, даний період характеризується буйством фарб і форм, появою субкультур, які прагнули виділитися з натовпу. Зовсім не дивно, що принцип комбінаторності зародився в епоху розвитку модних тенденцій, багато з яких дійшли і до нас.

2. Змішання фактур дозволяє зробити образ більш цікавим і привабливим: надягаючи романтичну блузу, доповняємо її спідницею з шкіри або твіду. Саме гра на контрастах робить зовнішній вигляд вдосконалим.

У поєднанні різних стилів варто запам'ятати кілька правил: протилежні стилі не повинні з'єднуватися в одному образі; більш стримані і консервативні стилі дуже важко поєднати з розслабленими.

Стиль «casual» можуть носити як студенти, так і аристократи, як службовці в п'ятницю, так й представники творчих професій. Він не знає вікових рамок та не надає власнику віку, як це може бути в деяких модних напрямках. Головне – це розкутість, свобода, комфорт та стильність.

Цікавим є те, що як і дендізм, стиль «casual» явище, що випереджає моду, що знаходиться поза модою. Саме завдяки такій важливій властивості, як «випадковість», створюється індивідуальний неповторний стиль. Даний стиль включає необхідність сліпо наслідувати моду та суворо дотримуватися правил поєднання кольорів. А як відомо, «Мода проходить, стиль залишається» [16].

Основними складовими одягу даного стилю, а саме: джинси і светри, сорочки і штани, прості футболки і толстовки, спідниці та сукні – все, що властиво для зручного одягу. Так, підкреслимо, що безліч людей вибирають цей стиль не стільки через комфорт, зручність і яскравість, хоча і це накладає величезний відбиток, скільки з метою самовираження і підкреслення власної індивідуальності.

В ході вивчення Інтернет джерел [14, 16, 30] та спеціальної літератури встановлено, що стиль кэжуал поділявся на наступні види:

Sport casual. Цей стиль передбачає комбінування одягу в стилі кежуал зі спортивними речами. Наприклад, спортивну майку можна носити з джинсами і взуттям на підборах, або, навпаки, спортивне взуття поєднувати з повсякденним верхом.

Street casual. Це люди одягнуті в стилі кежуал, але які мали якусь особливість в одязі, що їх виділяла серед натовпу. Дуже часто таких модників фотографували.

Smart casual. Стиль одягу smart casual відрізняється аристократичністю, включає в себе елементи навмисної простоти з аристократичної розкішшю в тканинах або силуетах наряду. Подібний стиль можна зустріти у великих леді-босів у вільний від роботи час і студенток дорогих вузів, яким кошти дозволяють купувати дорогі речі, але повсякденне життя диктує більш стриманий підхід до одягу.

Business casual. Business casual, або неформальний діловий стиль, використовується для позначення стилю для «розслабленої п'ятниці». Раз в тиждень керівники компаній дозволяють своїм співробітникам з меншою педантичністю поставитися до свого гардеробу і проігнорувати суворі вимоги офіційно-ділового стилю. Business casual відрізняється від звичайного стилю кежуал більшою елегантністю, його нерідко використовують для переговорів і зустрічей поза офісом або у відрядженні.

Однак вже ХХ століття стало епохою прискореного розвитку науково-технічного прогресу та глобальних змін у всіх сферах життя. Різко зросла роль молоді у соціальних процесах призвела до того, що ця вікова категорія була визнана особливою соціально-демографічною групою. Відбувся розрив із традицією, тобто молодшому поколінню більше не вдається досягти порозуміння зі старшим. Молодь орієнтується на майбутнє і не хоче жити старими ідеями. В результаті з'явилися тенденції контркультури, зникли домінуючі цінності, відбулось неприйняття споживчих настроїв, що призвело до появи молодіжних субкультур. Так, відмінними рисами молодіжної культури є наявність власних цінностей, любов до рок-н-рольних ритмів та поп-музики, до модного одягу, що часто шокує представників старшого покоління [31].

Основним засобом протиставлення себе суспільству представники молодіжних об'єднань обрали костюм як найяскравіший засіб самовираження та позначення соціокультурної ролі людини. Виникле явище вимагало позначення. На Заході воно отримало назву «стрітстайл».

В якості терміна "вуличний стиль" в перекладі з англійської мови street style (стрит стайл, стрит стиль), який трактується як стиль, що вибирає як по-

всякденний, так і екстраординарний, переважно молодіжний одяг, який виходить за рамки промислового стандарту.

"Вулична мода" (street fashion) - це частина молодіжної культури, вона щільно стикається з нетрадиційними видами спорту, музичними течіями, з політичними і соціальними рухами, що виникають в молодіжному середовищі. Вулична мода, будучи проявом загальних тенденцій демократизації суспільства, основних його поглядів на одяг, надає будь-якій людині вільний вибір настрою, соціальної позиції, естетичних установок [29].

Поява вуличної моди 40-х років після війни відбулась у США і цю роль на себе взяли байкери, історія яких почалася з участі в безладах в День Незалежності 1947 року на вулицях Холлістері.

Так, після Другої світової війни в гардеробах багатьох молодих людей з'явилася мотоциклетна куртка, яка була символом причетності до тих, хто добре розбирається в техніці і поклоніння їй було стилем життя. Щоб на тлі загального прагнення до добробуту заявити про свою незavidну соціальну приналежність була потрібна чимала сміливість. Цим виражалось світоглядне бунтарство і шкіряні куртки використовувалися як публічна заява своєї незгоди з настроєм більшості (стр. 2.1) [21].

Рис. 2.1. Байкери, як прояв вуличного стилю, США, 50-60 рр XX ст.

У 60-х роках в Англії любителі мототехніки також стали першим яскраво вираженим напрямком вуличної моди. Однак в цей час також виникло ще дві досить великі вуличні течії, головним атрибутом яких були шкіряні куртки. Однією з цих течій стали рокери, які з радістю сприйняли настрої лідерів сцени рок-н-ролу того часу типу Едді Кокрейн. Вони прикрашали свої куртки різними брелоками та значками, поверх могла одягатися джинсова жилетка, одягався головний убір – кашкет або шолом. На додаток до всього цього одягалася безліч ланцюжків та шпильок (рис. 2.2).

Рис. 2.2. Рокери, як прояв вуличного стилю, Англія, 60-70 рр ХХ ст.

Отже, на прикладі екскурсу в історію шкіряної куртки, з'ясовано, що до 80-х років: людина, одягаючись певним чином, заявляла про антигромадський настрій, тобто людина своїм зовнішнім виглядом показувала що налаштована на протест та бунтарство.

Одним із головних джерел вивчення стали експонати лондонських музеїв. У сховищі музею декоративно-ужиткового мистецтва Вікторії та Альберта представлено справжні речі епохи, створені модельєрами 1960-х – 1970-х років для легендарних бутиків під впливом ідей молоді. Це моделі Вів'єн Вествуд (рис. 2.3), Мері Куант (рис. 2.4-2.5), і т.д., а також колекції Іва Сен Лорана, Джона Гальяно, Москіно та інших.

В ці роки реклама, ЗМІ і книги закликали «бути самим собою». Це гасло стало слоганом рекламних кампаній Calvin Klein і парфумерії Hugo Boss. Голо-

вними в моді стали індивідуальність, відображення внутрішнього «я», власний стиль. У той же час затребуваною стала професія іміджмейкера, причому не тільки серед знаменитостей, але і в середовищі представників середнього класу. Дизайнери та стилісти на сторінках глянцевиx журналів регулярно давали поради, як підкреслити індивідуальність і створити неповторний образ.

Рис.2.3. Головні streetstyle-образи дизайнера Вів'єн Вествуд

Рис. 2.4. Мері Куант с моделями, 1960-е

Рис. 2.5. Мері Куант, моделі стилю стрит-стай, 60-рр.

Однак, з середини 80-х років, така демонстрація стилю в одязі виражала як право кожного на оригінальність та вираження власної позиції. З плином часу все більше людей стали цікавитися модою та намагатися виглядати стильно [29].

Ідеї з вуличної моди реалізуються в певні стильні моделі одягу й випускаються маленькими партіями, призначені вони при цьому для невеликого кола людей та є затребуваними в комерційному сенсі. Речі такого роду, вироблені відомими фірмами, коштували дорого й купуються, в основному, шанувальниками певних стилів [26].

Так, вуличний стиль одягу формував не тільки зовнішній вигляд, але й забирав частину обігового капіталу модної індустрії. Висока мода не могла залишатися байдужою до цих двох факторів. Стиль Стрит-стайл можна характеризувати певними рисами:

Стильова еkleктика. Міські луки рідко існують у межах одного стилю. Можна і потрібно змішувати у них різні напрямки. Для початку можна приміряти жіночі джинси з клубним топом та кросівками на масивній підшві. Додайте в коктейль кольоровий «чебурашкін» козушок, і модний успіх гарантований.

Зручність та практичність. Філософським посилом стрітстайлу є прагнення комфорту. Як його реалізувати вирішувати вам. Головна перевага яскравих вуличних образів: вони не вимагають від модників і модниць жертв заради краси.

Підкреслимо, що вуличний стиль («вулична мода») у тому чи іншому вигляді існує протягом уже трьох століть, однак визначився цей стиль у 2000 році завдяки успіху діяльності блогерів та фотографів, які щодня фотографували стильно одягнених людей на вулицях міст. В результаті смаки та переваги звичайних людей «з вулиць» завоювали інтерес Інтернет-аудиторії, що має альтер-

нативний погляд на моди. Відомі блоги, присвячені «вуличній моді», з'явилися в середині нульових на Заході: «The Sartorialist» (Нью-Йорк), «He1- Looks» (Хельсинки), «Face Hunter» (Париж и Брюссель), «Jak&Jil» (Торонто), які видавали фотоальбоми. На офіційних сайтах найбільших модних журналів, таких як Vogue, Elle, Harper's Bazaar, існують рубрики, присвячені «вуличній моді», а за допомогою сайту-пошуковика блогів «Bloglovin» можна знайти понад 6000 блогів про «вуличну моду» різних міст світу.

Отже, саме завдяки Інтернет-ЗМІ «вулична мода» перетворилася у самостійне явище.

На початку 2000 рр. вулична мода та мода взагалі пройшла під знаком шалених експериментів, частіше невдалих. Відзначимо, що ці роки називали не як інакше, як часом тотального несмаку, оскільки в цей час було всього «занадто». Було занадто багато золота, яскравого рожевого, деніму, аксесуарів. Дуже схоже на поведінку підлітка, котрий намагається натягнути на себе все кричуще та зухвале.

Дизайнери стали брати ідеї «на вулиці». Запозичення та адаптація чужих ідей, а також перекладення їх на мову високої моди стало загальним явищем. Моделі з подіуму від їх прототипів в реальності відрізняє витонченість і чистота ліній [27, 29].

Тобто, ми бачимо, що в цей час основні риси вуличної моди були ґрунтом для цілої епохи.

Відзначимо, що згодом найбільш популярною в вуличній моді всіх соціальних верств став одяг, близький до унісексу, – джинси, футболки, вільні брюки, светри, зручне взуття – туфлі на плоскій підшві або кросівки (рис. 2.6). Одяг в цьому стилі пропонували великі компанії, в основному італійські та американські: Benetton, Guess, Gap, Marc O'Polo, Banana Republic. Але з функціональністю і зручністю парадоксальним чином сусідували нарочита театральність і барвистість [28].

В останні роки на Тижнях моди в Парижі дизайнерами кожен рік представляють колекції одягу в стилі Стрит стайл (рис. 2.7). Наприклад, креативний

директор бренду Джон Гальяно вирішив влаштувати гостям показу «день відкритих дверей», організувавши шоу у своїй штаб-квартирі — п'ятиповерховому будинку в сучасному стилі, розташованому на площі Ета-Уні.

Рис. 2.6. Streetstyle-образи в напрямку унісекс.

Рис. 2.7. Головні streetstyle-образи Тижня моди в Лондоні, 2024 р.

Лінійка вийшла досить особистою для дизайнера. Вона виконана в романтичній панк-естетиці та просякнута субкультурним духом Лондона 1970-х та 1980-х років. Саме у цій атмосфері пройшла молодість Гальяно. У колекції він створив персонажів, яких назвав революціонерами з совістю (рис. 2.8) [29].

Рис. 2.8. Моделі колекції бренду Джона Гальяно в стилі streetstyle, 2023 р.

Відзначимо, що стиль стріт-стайл в Україні виділився у 2011 році, коли українські блогери вирішили підключитися до street style-манії, що охопила світ, та почали публікувати знімки стильних людей із Києва, Харкова, Одеси та Львова (рис. 2.9).

Одним із перших таких проектів став сайт modotopia.com. На ньому можна знайти добірки, датовані 2011 роком і серед гостей різних вуличних фестивалів (наприклад I love Kiev) побачити тоді ще дизайнера-початківця Ксенію Шнайдер [15, 24].

Таким чином, стиль «Стрит стайл» наслідував певні принципи стилю кежуал («casual»). Так, замість манерності та поважної повільної ходи денді, для стилю кежуал характерним є практичність, універсальність, доступність і комфорт в одязі. Стиль кежуал поступово наповнився деталями і поділяється на підстилі (*Sport casual, Street casual, Smart casual, Business casual.*). Стиль же Стрит-стайл виокремився і був розповсюджений завдяки діяльності блогерів та

фотографів, які щодня фотографували стильно одягнених людей на вулицях міст, головними рисами такого одягу була зручність, оригінальність та роблена недбалість (додаток А).

Рис. 2.9. Одяг стилю стрит стайл в Україні.

2.2. Характеристика стилю «Стрит стайл»

Мода в роботах багатьох філософів розглядається як складний феномен, в орбіту якого включені найважливіші соціальні, науково-технічні, економічні, культурні процеси в житті людей. Так, Адам Сміт вказує на роль моди як репрезентації суспільного смаку, більше того, він розглядає, як мода впливає на мораль. У Новий час мода розширює свої функції — вона стає маркером соціальної власності, а й засобом вираження індивідуальності [14].

Вулична мода (стрит-фешн) - це напрямок пост-моди, сформоване в контексті культури початку XXI століття, яке демократизувало процес виникнення нових модних віянь і дозволило непрофесіоналам моди створювати та демонструвати оригінальні образи.

Відзначимо, що вулична мода складається як із презентації субкультурних груп (хіпі, панк, гранж, мілітарі, неоготика, рок та інші), які виділяються з натовпу, так і з повсякденно одягнених городян, які формують візуальний образ міста.

Отже, вулична мода означає певну субкультуру молодих городян, модників, які цілеспрямовано формують свій стиль.

В результаті виникнення вуличної моди відбулось впровадження вуличного стилю в індустрію моди.

Популяризація вуличної моди відбувається завдяки «лідерам» моди та новітнім ЗМІ (Інтернет-блогами та сайту вуличної моди). Глобальна вулична мода функціонує як повноцінний модний напрямок і поширюється по всьому світу, формуючи тенденції і популяризуючи модні образи.

У блогосфері існує безліч блогів, присвячених фотографіям вуличної моди, проте, під «вуличною модою» часто маються на увазі зовсім різні явища. Блоги та сайти вуличної моди можна розділити на три категорії: особисті блоги, блоги, що відображає локальну вуличну моду та глобальну вуличну моду. Зображення вуличної моди стали однією з улюблених тем для обговорення в блогосфері всесвітньої мережі, будь то фото на повний зріст або ж деталей. Перетворені на якусь альтернативу модному глянцю, сайти вуличної моди стали настільки рейтинговими, що у пресі з'явилися висловлювання, начебто це явище існує лише онлайн. Тим часом у вуличній моді з'явилися свої знаменитості, які стали часом більш впливовими у світі моди, ніж поп-зірки та голлівудські актори.

Зазначимо, що особливого значення у вуличній моді набуває поняття "street look" або "лук" - це якась динамічна форма індивідуального стилю, де можна експериментувати і при цьому, за допомогою деяких деталей, залишатися вірним своєму образу.

У «луків» вуличної моди з'являються різні несподівані комбінації вже існуючих зразків, модний одяг поєднується з повсякденними, або вінтажними ре-

чами, причому так, що створюється альтернатива модній тенденції. Ці варіації на тему модної тенденції є суттю «знахідок» вуличних модників.

Так, вуличні модники являють собою особливу медіа-обумовлену споживчу групу: з одного боку, одяг та аксесуари, які вони купують, тісно пов'язані зі світом моди, з поп-зірками, з стилями контркультур; з інший - вуличні модники захоплені секонд-хендом, вінтажні речами та мінімалістським одягом, створеним дизайнерами-концептуалістами.

Все це допомагає їм у створенні «луку», які є виразом «непомітного споживання», який показує небажання показувати свій матеріальний достаток і демонструвати власний спосіб життя. Наприклад, шанувальник мінімалізму може мати непоказний зовнішній вигляд, хоча на ньому може бути одягнений штучний костюм *Comme des Garçons* і дорогі, але прості на вигляд аксесуари.

Вуличні модники - це новий тип модника, в образі якого поєднуються елегантність денді XIX століття із зухвалістю представників субкультур XX століття. Аналізуючи їх зовнішній вигляд, можна помітити певну особливість - це доповнення ансамблю аксесуарами, порушення стилістичної єдності та стилістичні акценти. Ці стилістичні прийоми є своєрідними індикаторами вуличної моди. Однак, особливості вуличної моди - це, фактично, приклад того, як деякі принципи стилю, закладені в XIX столітті дендизмом, працюють у сучасній моді.

Вивчення літературних та Інтернет-джерел [21, 29] свідчить, що вуличний стиль є основою вуличної моди, оскільки відбувався саме вплив вуличного стилю на вуличну моду. Вуличний стиль – напрямок, заснований на принципах свободи та самовираження, що поєднує в собі елементи хіп-хоп, панк, хеві-метал та високої моди.

Головним у явищі стрит-стайлу - є надання людині певної свободи у створенні індивідуального вигляду. Як альтернатива традиційному костюму, відбувається пошук своєї сутності. Раніше лише дендизм був найближчим до втілення ідеї самовираження у вигляді костюма [5, 21].

Для стилю Стрит стайл є характерними наступні риси:

Стильова еклектика. Міські луки рідко існують у межах одного стилю, тобто можна міксувати різні напрямки. Наприклад, можна одягнути жіночі джинси з клубним топом та кросівками на масивній підошві та додати кожушок.

Зручність та практичність. Філософським посилом в стилі стрит стайл є прагнення одягу до комфорту. Головною перевагою яскравих вуличних образів є те, що не вимагається від модників і модниць жертв заради краси. Тобто ніщо не повинно було стримувати пересування; поза, рух повинні відповідати природним положенням тіла людини.

Стриманий епатаж. Характерним є те, що більшої екстравагантності одяг в стилі стрит стайлу набуває саме ближче до модних меків Парижа, Лондона, Нью-Йорка, Токію. Однак чим далі від фешн-столиць, тим цей напрямок демонструє більшу стриманість і близькість до повсякденного епатажу.

Легка недбалість. Мода стріт стайл дозволяє простоту в образі, багаточисельність, складність. Але всі елементи луку підбираються без особливої ретельності, оскільки акцент робиться на зручність, а не трендовість образу.

Необов'язкова брендовість. Характерною особливістю стилю стрит стайл є те, що одяг, який використовується може бути як брендовим, так з масмаркету по демократичним цінам. Крім того, у луків міського стилю кольорова гама може бути будь-якою, від стриманого до яскравого і ефектного [29]. Приклади луків в стилі стрит стайл представлена на рис. 2.10.

Відзначимо, що загальний інтерес до вуличної моди виник завдяки еклектичному змішанню різних стилів та її репрезентації модниками-непрофесіоналами. Це загалом змінило ставлення до індустрії моди та зробило людей більше толерантними, що, своєю чергою, привернуло увагу великого кількості творчих особистостей різних професій, які бажають бути залученими до процесу створення моди. Вулична мода демократизувала світ моди.

Рис. 2.10. Моделі одягу в стилі стрит стайл.

Отже, особливостями вуличного стилю є прояв в образі індивідуальності, креативності, вміння комбінувати речі з різних стилів та напрямків, без дорогих лейблів, що сприяє виникненню відчуття внутрішньої свободи та демонстрування її оточуючим.

2.3. Фактура матеріалів та їх колір як елементи композиції в одязі стилю «Стрит стайл»

В процесі дослідження встановлено, що під фактурою розуміється характер поверхні матеріалу. Вона може бути гладкою або шорсткуватою, блискучою або матовою. Фактура матеріалу визначається кількістю й величиною тих або інших елементів поверхні матеріалу, що доводяться на одиницю його площі. Коли кількість елементів (ворсинок, вузликів, рубчиків й ін.) на поверхні не велике, і вони легко розрізняються візуально, матеріал буде шорсткуватим: ворсистим, букльованим, у рубчик й ін. Якщо величина елементів мала, а кількість їх велика і якщо їх важко розрізнити, то поверхня матеріалу візуально сприймається як гладка. Фактура з рельєфом елементів поверхні, величина яких наближається до нуля, сприймається як блискуча.

Великий малюнок фактури зменшує розміри поверхні, дрібний – збільшує. Складну по малюнку поверхню варто врівноважувати – невелика ділянка яскраво вираженої фактури краще виглядає на гладкому тлі поверхні великої площі.

При збільшенні відстані до розглянутої поверхні дрібні деталі перестають сприйматися як окремі елементи форми, а з'являються як елементи фактури поверхні. Шорсткість поверхні краще видна із близької відстані при сильному бічному світлі. Якщо кут висвітлення збільшити, то поверхня буде здаватися відносно гладкою [18].

Використовуючи ту або іншу фактуру у виробі, проектувальник повинен урахувати умови, при яких вона буде сприйматися: далекість від спостерігача (в інтер'єрі або екстер'єрі) і характер висвітлення (кут, яскравість, колір).

Колір і фактура тканини повинні гармоніювати. Фактура помітніша при достатньому і рівномірному освітленні, менш видна при недостатньому. Із цього виходить, що світлі кольори допомагають виявляти фактуру поверхні, а темні її скрадають. На білому й жовтому тлі фактура тканини більше помітна, чим на синьому й чорному. При інтенсивних й яскравих кольорах, що стомлюють очей, фактура поверхні розрізняється погано. Доцільно застосовувати ті або інші кольори матеріалів залежно від того, що є бажаним – виявити природу матеріалу або, навпаки, сховати її. Світлі й ніжні кольори частіше використовуються в дорогих тканинах. Ситець, що має грубу фактуру, прийнято заповнювати пістрявим малюнком, що робить фактуру менш помітної; фактура полотна, навпаки, має свою принадність, тому в полотняних тканинах всі світлі кольори цілком застосовні.

Колір значно зм'якшується на шорсткуватій поверхні матеріалу й підсилюється на блискучих поверхнях. Ворсисті тканини (плюш, оксамит, деякі види вовни) завдяки багаторазовому відбиттю світла від кожної ворсинки й багаторазовому поглинанню поглиблюють колір. Сама темна із тканин – чорний оксамит. При однаковому фарбуванні шовкової й вовняної тканини шовк буде

мати більше інтенсивний колір, тому що світло глибше проникає у волокна шовкової тканини.

Розрізняють ручний і механічний способи створення фактури. До першого раніше відносили вишивку, аплікацію, в'язання, плетиво, тепер ці види фактур можна одержати машинним способом. До другого ставляться створення ткацьких переплетень, хімічна обробка матеріалів з метою додання поверхні певного фактурного ефекту, тиснення, печатка й т.д. Всі фактури повинні бути ритмічно організовані, тобто мати орнаментальну закономірність.

З погляду структури існують тканини «сухі» (вовна з лавсаном, льон з лавсаном й ін.), які почасти утрудняють обробку виробів, але завдяки пружній еластичності дозволяють створювати стійкі форми із чіткими контурами й внутрішніми лініями. Тканини пухкі, м'які, типу букле можуть створювати форму нестійку, ковзну. Є тканини тонкі, прозорі, але характеризуються різними пластичними властивостями, наприклад капрон і шифон: перший створює жорсткі складки, що стирчать, другий – м'які [17, 23].

Той самий матеріал виглядає по-різному залежно від обробки його поверхні. Фактура натурального матеріалу, наприклад шкіри, повинна в першу чергу виразно підкреслювати природну перевагу матеріалу. Штучним матеріалам надаються різні колірні й фактурні рішення способами друкування, тиснення й т.д.

При проектуванні одягу, взуття, аксесуарів до костюма вибір фактури поверхні – таке ж важливе завдання, як і вибір матеріалу. Фактура має велике значення для визначення ступеня об'ємності одягу, її маси, щільності. Посилення фактурної поверхні збільшує об'ємність, щільність, вагу одягу. Гладка поверхня, навпаки, надає одягу легкість, візуально зменшує обсяг. Контраст фактур (використання рельєфних поверхонь у сполученні із гладкими) може ілюзорно змінити значимість і розмір окремих частин форми, більш активно виявити конструктивні рішення, загострити звучання композиційних прийомів: підсилити основний ритм, масштабні характеристики. Недостатня увага до властиво-

стей фактур може привести до невдалого сполучення в одному виробі різних матеріалів, дрібності композиції й дисгармонії форми [12].

При пошуку фактурних рішень насамперед задаються призначенням майбутнього костюма. В асортименті верхнього одягу можливе сполучення гладких поверхонь із блискучий і рельєфними (драп, хутро, шкіра). В асортименті виробів сукняно-костюмної групи рельєф фактури повинен бути дрібніше, ніж у верхньому одязі, збільшується частка орнаментальних рішень. В ошатному одязі актуальні блискучі й матові структури, сполучення хутра й шовку, мережива, парчі й газу, атласу й оксамиту.

Кожна фактура матеріалу несе в собі ознаки певного образу. Використовуючи різні по фактурі матеріали при розробці одягу, взуття, аксесуарів, можна досягти великої художньої виразності й розмаїтості, навіть якщо форма та сама або форми близькі.

Блискучі тканини з ефектами мерехтіння дають відчуття деякої таємничості форми, невловимості контурів. Прозорі тканини світлих тонів здатні як би розчинити форму в просторі, зблизити її із тлом або зробити зовсім невидимою. Оксамитової ж поверхні роблять форму конкретною, що відчуває й дуже активною.

Сполучення різних по фактурі матеріалів в одній речі переслідує різні цілі: втілення певного художнього задуму, розмаїтість проектних рішень, удосконалювання технологічної обробки, підвищення експлуатаційних якостей виробу, економія дорогих матеріалів і т.п..

Виділяють якісне й кількісне сполучення фактур, матеріалів в одній речі, виробі або в костюмі в цілому. Під якісним сполученням варто образно розуміти «що із чим сполучається» (наприклад, шкіра й хутро, текстиль і шкіра). Говорячи про кількісне сполучення матеріалів, мають на увазі, «скільки чого», тобто в яких відносинах, пропорціях доцільно взяти матеріали різних фактур, щоб досягти цілісних, виразних композицій і форми [17].

Фактурні рішення в костюмі підкоряються закономірностям формоутворення. Форми прості, монолітні, подовжені частіше мають складне фактурне

рішення поверхні: яскраво виражену структуру, розмаїтість ефектів й їхній контраст. В одязі вкороченої довжини особливе фактурне навантаження падає на взуття, панчохи. Якщо поверхня форми рельєфна (складки, плісировка), то використовувані матеріали мають гладку фактуру.

Кожен модний сезон приносить свої фактурні й декоративні переваги. Безперервний пошук нових матеріалів, фактур і малюнків є одним зі шляхів відновлення, збагачення форм одягу й аксесуарів при проектуванні костюма.

Відомо, що перше враження від костюма виникає завдяки кольору. Він дає емоційний поштовх, це дуже сильний фактор сприйняття предметів навколишнього світу.

Колір у костюмі може сприяти створенню певного настрою й зв'язується з такими поняттями, як радість, сум, шляхетність, строгість, молодість. Так, синій в своєму чистому вигляді дає відчуття спокою, врівноваженості, завершеності; фіолетовий або пурпурний підкреслює гідність і зрілість; зелений – свіжий, цілющий колір молодості. Червоний серед теплих кольорів – найсильніший, це колір вогню, що справляє дуже сильне враження. Жовтий колір змушує подумати про світло, літнє тепло та веселоощах.

Колір як засіб композиції костюма тісно пов'язаний з його формою. Якщо форма костюма лаконічна, геометрично проста й має чітко виражені площинні рішення, то костюм не буде виглядати похмурим при використанні темно-синіх і сіро-синіх тонів. При формі костюма з масивними складками з такої ж тканини темно-синього кольору він буде виглядати як чорний. Із простою формою добре сполучаються яскраві, соковиті кольори, постільні, м'які, можуть використатися для більше складних силуетів [20].

Колір пов'язаний і з іншими засобами композиції – пропорціями, масштабом, нюансом. Колір дозволяє скорегувати не зовсім пропорційну статуру, створює зв'язок між окремими частинами виробу. За допомогою кольору можна акцентувати елементи форми, підкреслити ту або іншу частину фігури, охарактеризувати вигляд людини в цілому. Вважається, що теплі і світлі кольори візуально збільшують фігуру, холодні і темні – зменшують. Яскраві кольори, особ-

ливо теплі, підкреслюють розміри тіла. Темні кольори поглинають світло, і форма здається стрункішою.

Гармонія кольорової композиції костюма багато в чому визначається тим, наскільки він відповідає індивідуальним колористичним особливостям людини, таким, як колір око, волосся, шкіри. Згідно з дослідженнями, людям з шкірою темного відтінку можна підібрати більше відповідних кольорів, ніж людям зі світлою шкірою. Обличчя зі шкірою червонуватого або жовтуватого відтінку буде здаватися світліше і приємніше, якщо носити одяг аналогічних кольорів більш темного тону [22].

Колір у костюмі повинен сполучатися не тільки із зовнішнім виглядом людини, але й відповідати його психологічному стану, темпераменту. Є люди, яким, наприклад, дуже йде жовтогарячий колір, але вони ніколи не використовують його у своєму одязі, тому що вважають що він суміщає із занепокоєнням, напруженістю, невластивої їхньому емоційному складу.

При створенні композиції костюма визначальне значення мають колірні поєднання. До гармонійних відносяться колірні поєднання, які справляють враження колористичної цілісності, взаємозв'язку між кольорами, колірної врівноваженості, колірної єдності [25].

Кольором може виражена сезонність одягу. Відомо, що літні костюми відрізняються яскравістю кольорових сполучень, достатком світлих і білих кольорів, що гармоніюють із яскравою зеленню, синім небом, морем, жовтим піском.

У колірному рішенні зимового одягу кращі співвідношення однакових квітів або сполучення темного й світлого.

Весна – пробудження природи, поява перших блакитнувато-зелених папоротків, сірувато-зеленуватих бруньок. Кольору для весняного одягу рекомендуються більше легкі, ніжні, блакитнувато-зеленуватої гами.

Для осені характерні насичені, але приглушені до контрасту кольори, в основному це червоно-коричнево-охриста гама. Однак у повсякденному осін-

ньому одязі використовуються більше спокійні, постільні тони, а в ошатному – кольори контрастні.

Розглядаючи сучасні тенденції, треба зазначити, що у новому сезоні (весна 2018) особливе місце в гардеробі буде займати сірий, червоний і синій колір. Червоний колір, як яскраве полум'я, притягує погляди оточуючих. Соковитий, яскравий відтінок – вибір самодостатніх жінок. Не менш актуальне синій колір, який символізує стабільність. Цей відтінок відноситься до благородної групи. Його вибирають справжні леді. Сірий, грифельний колір універсальний. Його легко поєднувати з іншими відтінками. Він виглядає дорого і престижно.

Колір одягу відіграє немаловажну роль як фактор вікової відмінності. Для одягу дітей характерні ніжні й світлі постільні тони, підлітки віддають перевагу більше контрастному кольору, дорослі – одяг глибоких кольорових тонів.

Отже, фактура матеріалу відіграє важливу роль при створенні колекції. Встановлено, що гладкі фактури бувають блискучими та матовими, вони візуально зменшують об'єм виробу та роблять колір більш виразним, шорсткі – ворсисті, букльовані, в рубчик та інші, навпаки, візуально збільшують об'єм та роблять колір більш глибоким завдяки фізичним властивостям матеріалу.

Таким чином, правильно обираючи фактуру матеріалу, враховуючи його властивості, особливості кольору та його вплив на форму виробу, можна як найкраще досягти творчого задуму по створенню образу в стилі «Стрит стайл». (додатки Б1, Б2).

2.4. Сучасні тенденції моди в одязі стилю «Стрит стайл»

В ході вивчення літератури та Інтернет джерел [27, 28] з'ясовано, що для створення образів в одязі «Стрит стайл» (вулична мода), використовувати можна значну кількість тканин та матеріалів. Це зрозуміло після аналізу особливостей стилю, та його характерних рис, а саме принципу еkleктики, на якому формується образ. Як ми пам'ятаємо, еkleктика – це поєднання різних стилів, фактур, жанрів в зовнішньому образі. Єдине, що визначає актуальність тих, чи ін-

ших матеріалів та тканин на даний період часу, це тенденції моди. В ході дослідження визначено основні модні тренди 2024/2025 років:

- *Контрастне багат шаровість.* Дана техніка дозволяє створити враження кольорової динамічності та цікавого конфлікту між різними частинами образу. Важливою умовою є те, що кожен наступний виріб повинен бути цупкішим за попередній.
- *Кейпи.* Даний верхній одяг відрізняється високим функціоналом та елегантністю.
- *Кольори.* Серед найбільш трендових кольорів є земляні кольори (зелений, коричневий, чорний), а також білий, вишневий.
- *Аномалістичні принти.* Найбільш актуальним є класичний леопардовий принт.
- *Вироби з прозорої тканини та мереживного полотна.* З цих тканин актуальними для виготовлення є сукні-сорочки. Саме білизна вже давно є модним виробом і цей рік не втрачає своєї актуальності і сприяє самовираженню.
- *Картаті жакети.* Вироби бажано, щоб були великого розміру для більш маскуліного силуету.
- *Фактурні пальто.* У сезоні 2024/2025 рр. актуальними є текстуровані пальто великого розміру з трикотажу, вовни, штучні хутра, які виготовлені за правилами стійкої моди.
- *Оздоблення.* Бахрома, торочки, рюші, волани, реміні з пряжками, ефектні браслети та шкіряні сабо.
- *Вироби з штучної та натуральної шкіри та хутра.* Це можуть бути як пальто, так і жакети, куртки, плащі.
- *Блискуча текстура.* Колір металік будуть ідеальним рішенням при виборі вбрання для виходу в світ. Однак, при виборі яскравого матеріалу, силует повинен бути максимально простим.

- *Аксесуари.* Це яскраві, виразні аксесуари. Краватка, яку люблять дівчата-прихильниці стилю претпі, як і раніше є на висоті. Поряд з нею будуть довгі рукавички і всілякі головні убори: капелюхи, пов'язки та шарфи [26].

Від загальних тенденцій перейдемо до безпосередньо тих, що відносяться до «Стрит стайл» (вуличної моди). Огляд тижня моди у Парижі осінь-зима 2024/2025 рр. показав, що вуличний стиль представлено в стилі панк, який розвивався через багато ітерацій і в цьому сезоні Вів'єн Вествуд пропонувала сучасну інтерпретацію тренду. Особливістю образу є чорно-червона кольорова палітра, торочкам та чорним аксесуарам.

Крім того, для стилю Стрит стайл актуальним одягом залишаються капрі, які поєднують з об'ємними жакетами, структурованими сорочками та легкими прозорими блузами.

Очевидним трендом вуличної моди в цьому сезоні є довжина максі. Це довгі спідниці та сукні з трикотажу. Крім того популярними є фактурні спідницям з еко-шкіри прямого крою та з високими розрізами. А також в тренді шубки з штучного хутра, куртки, плащі з еко-шкіри, дуті й блискучі куртки, стьобані пуховики, різні кейпи і накидки.

Трендом також є напівпрозорі речі: це і напівпрозорі блузи, і витончені сукні з тонкого трикотажу, вироби з деніму.

Серед кольорів для одягу в стилі Стрит стайл фаворитами є: теплий беж, шоколад та глибокий вишневий. Популярними є анімалістичні принти.

Для взуття популярними виявилися сандалії, босоніжки, шльопанці та чоботи на масивній грубій підошві, також балетки (додаток В) [28].

Підсумувавши все раніше розглянуте виділяємо особливо вдалі поєднання тканин для вуличних сетів, які дозволяють створювати досить зухвалі і цікаві луки.

1. Шкіра + шифон / шовк. Можна сміливо комбінувати куртку з такого матеріалу з сукнями та спідницями з еко-шкіри або фактурної тканини прямого крою та з високими розрізами. Добре виглядають і шифонові блузи в тандемі з спідницями і брюками зі еко-шкіри.

2. Трикотажні або в'язані речі. Светри, джемperi, кофтинки, кардигани з товстої пряжі чудово поєднуються з спідницями й сукнями. Зараз актуальні верхи оверсайз, їх краще всього комбінувати з облягаючими речами.

3. Деннім + шерсть. З трикотажем джинсовий одяг виглядає просто і буденно, але більш щільні вовняні речі створюють цікавий контраст тканин. А фасони можуть бути практично будь-якими.

4. Хутро/фактурні тканини + щільний трикотаж. Це цікаве рішення для вуличного стилю, яке може бути використане в повсякденних і вечірніх комплектах. Трикотажні сукні та пальто з фактурної тканини або шубки зроблять сети на кожен день оригінальніше. Хутряна коротка куртка надіта поверх кофтинки і доповнена джинсами, входить в число звичних і улюблених модницями варіантів на холодну пору. Залежно від аксесуарів комплект стане придатним для відпочинку на природі (наприклад, з угами і рюкзаком) або для зустрічі з друзями (з чобітьми на платформі або кросівками і класичної сумкою).

Отже для створення образів в одязі Стрит стайл (вулична мода) важливу роль відіграє не скільки матеріали та тканини, а влучне їх комбінування. Важливим є те, що вуличний стиль незважаючи на тенденції, не є похідним моди. Цей стиль дозволяє виявляти індивідуальність та неповторність в комбінуванні текстур та тканин. Можна мати на увазі, запропоновані варіанти високої моди та створювати свої власні.

Аналіз характерних складових вуличної моди дозволяє виокремити правила використання тканин та матеріалів при створенні образу. Перш за все, потрібно відійти від стандартних понять про те, які тканини поєднуються одна з одною. Отже, основне правило комбінування текстур:

- шикарні святкові тканини (сатин, оксамит, шифон, мереживо, атлас, органза) з простими повсякденними (бавовна, денім, шерсть),
- важкі щільні текстури (шкіра, хутро, замша, драп, твід) з легкими і невагомими (шовк, шифон, мереживо),
- текстури з матовою і глянцевою поверхнею (атлас, лакова шкіра),

- текстури гладкі і з яскраво вираженою фактурою (шерсть грубої в'язки, букле, твід, хутро, вельвет, оксамит).

Отже, створюються контрастні поєднання. Ефект від задіяних матеріалів стає ще сильніше, а образ яскравішим і цікавішим.

Таким чином, сучасні тенденції моди в одязі Стрит стайл (вулична мода) мають такі характерні риси та елементи: підстиль панк, анімалістичні принти, кольори теплий беж, шоколад та глибокий вишневий, а також металик; довжина виробів максі, матеріали такі як трикотаж, фактурні, а також прозорі тканини, зко-шкіра, штучне хутро. Серед виробів популярними є капрі, які поєднують з об'ємними жакетами, структурованими сорочками та легкими прозорими блузами.

Крім того популярними є фактурні спідницям з еко-шкіри прямого крою та з високими розрізами. А також в тренді шубки з штучного хутра, куртки, плащі з еко-шкіри, дуті й блискучі куртки, стьобані пуховики, різні кейпи і накидки.

Для взуття популярними виявилися кросівки, сандалії, босоніжки, шльопанці та чоботи на масивній грубій підошві, також балетки.

2.5. Характеристика способів декорування одягу стилю «Стрит-стайл»

Декоративні прийоми чи способи оздоблення одягу – один з декоративних елементів композиції одягу. При моделюванні оздоблення одягу пов'язують з формою і конструкцією виробу, матеріалом, кольором. Це доповнення і прикраса, яке може взагалі бути відсутнім в одязі, тому що не для всякого одягу воно обов'язкове.

Оздоблення одягу може бути постійним (вишивка, оборка, кант, гудзики, тощо) і знімним (бант, пояс, квітка, комір і ін.). При знімному оздобленні є можливість варіювання, наприклад, строга ділова сукня, прикрашене бантом,

ошатним поясом або букетиком штучних квітів, може бути вдягнуто для урочистого випадку.

Сучасні оздоблення в одязі дуже різноманітні за виглядом, формою, способом виготовлення, матеріалами. Умовно їх можна розділити на наступні групи:

- виконана безпосередньо на поверхні деталей одягу (рельєфні шви, оздоблювальні строчки, складки, буфи, драпірування, складання, плісе, гофре);
- виконана з тканини виробу або оздоблювальної тканини і є деталлю виробу (оборки, волани, банти, бейки, канти, клапани, хлястики та ін.);
- зроблена з текстильних матеріалів (мереживо, стрічки, тасьма, шнур, бахрома);
- виконана вишиванням, аплікацією;
- виконана з іншого матеріалу (з хутра, замші, штучної або натуральної шкіри, оксамиту, трикотажу та ін.);
- виконана фурнітурою (з використанням гудзиків, пряжки, блискавки і т.д.);
- виконана друкованим малюнком графіті;
- зроблена з знімних деталей (жабо, коміри, краватки) [9, 11].

Розглянемо більш детально техніки та прийоми створення оздоблення одягу і аксесуарів.

1. Шнури. Плетіння, зшивання, розшивши, накладення по сітці. Та інші варіанти кріплення шнура.
2. Ефект градієнт, в нашаруванні відтінків деталей і елементів.
3. Декор у вигляді спіралеподібних троянд, з подкройной стрічок по косій, одно-, дво- або багат шарових. Варіанти – втачні елементи, накладні елементи. Варіанти крою стрічок по поперечної або часткової, дають більш жорстку форму і ламкі лінії на згинах.
4. Декорування накладними елементами. Наприклад квітами. Підкрійні пелюстки і цілі квітки:

- Пелюстки з шифону – ручна формування, складання шарами, декор – розшивання намистинами, стразами і так далі.

- Підкрійні квіти, багатошарова збірка.

- Пелюстки підкрійні, об'ємні за рахунок шарів, можливо наповнення пелюсток допоміжним матеріалом.

5. Декорування або конструювання деталей в техніці «орігамі». Рекомендовані властивості тканин – формостійкість, жорсткість (сухуваті, гладкі полотна різної товщини).

6. Декоративний прийом – лазерна перфорація на тканині, шкірі та інших матеріалах.

- Декоративні елементи – перфоровані деталі.

- Готові деталі крою – двошарові, перфоровані.

- Перфорована натуральна шкіра, з металізованим покриттям (напиленням).

- Аналогічна техніка – гільйоніровані (ручне випалювання по тканині, необхідна присутність в тканині синтетичних добавок, для оплавлення краю випалу).

7. Декорування одягу вирізними або вирубними деталями, створеними за допомогою лазерного різання або ручного Гільйошування, або оплавлення країв. Деталі можуть бути виконані з різних матеріалів – тканина, натуральна або штучна шкіра – вирубка і тиснення.

8. Декорування костюма елементами – рулік. Витачна коса бейка різної товщини і наповнення, з відкритим обрізаним краєм, або з закритим краєм.

9. Перли як основа декору. Розшивання перловими нитками, точково в різноплановому або симетричному порядку, нитки у вільному провисанні або інші варіантів створення декору вироби за допомогою натурального або штучного перлів.

10. Складні конструктивні рішення на основі ребер жорсткості. Застосування у виготовленні стрічки рігелін, кісточок з пластика або металу (пружини), і інших подібних матеріалів. Жорстких і пружних.
11. Буфи різної складності, на різних матеріалах.
12. Великі декоративні елементи, драпіровані деталі - можливо, з цілого шматка тканини або декількох. Довільно сформовані руками і скріплені ручними стібками. Тканини, що тримають форму і об'єм, або варіант закріплення на повітряних (сітка, органза) основах.
13. Оздоблення декоративними елементами зі смужок основної тканини сукні або костюма. Рвані або різані смужки тканини по косій, або поздовжньої нитки. Зім'яті, скорочення і укладені в малюнок або абстрактно. Кріплення ручними стібками до основи виробу або деталей.
14. Декорування одягу об'ємними деталями. Накладними або втачними. Об'єм створюється за рахунок наповнення деталей додатковими матеріалами - синтепон, пух, поролон або чимось подібним.
15. Стрічки як конструктивне рішення. Жорсткі проклеєні, обтачних деталі у вигляді стрічок створюють основу конструкції і декор одночасно.
16. Бант як основа конструктивного рішення або як основний декоративний елемент у виробах.
17. Декорування одягу прозорими вставками з допомогою матеріалів тілесного кольору – органза, різноманітні сітки і еластичні полотна різної товщини і властивостей.
18. Гофре. Популярна і красива обробка тканини і деталей крою. Залежно від властивостей матеріалів дає різний ефект у виробах, від м'яких елементів до жорстких і пружних форм деталей.
19. Створення форм деталей або декору за допомогою 3D печворку. Тканина, шкіра, пластик, папір або картон в якості основи жорсткості або ефект сполуки кольору для досягнення ефекту обсягу + комбіновані техніки.
20. Ланцюги в декорі можуть стати основою виробу. У вигляді сітки, то кольчугою замість основи сукні.

21. Декорування виробів шматочками дзеркал. У центрі старовинна техніка дулі (shisha), або вишивка з дзеркалами - класична індійська вишивка. Але цей вид вишивки можна зустріти в Пакистані і Афганістані. Слово «шиша» на хінді означає невелике скло.

22. Декорування виробів клепками або металевими елементами різних способів кріплення. Механічна установка, пришивання, приклеювання.

23. Декорування виробів кристалами або елементами схожими на кристали. Крупні елементи асиметричної або симетричної форми. Складні грановані кристали, кристали з акрилу або пластику.

24. Декор з пір'їв. Техніка і прийоми - розшивання, розшивання через бісер або елементи декору, приклеювання, нашивання та інші прийоми.

25. Рідке золото або тканини та матеріали з ефектом металік та різними основами та властивостями. Сучасні технології дозволяють наносити на тканини та трикотажні полотна покриття, що імітує вигляд металу.

26. Металеві деталі в одязі у вигляді фурнітури - це норма. Але для високої моди гра в метал у великих формах - це не часте задоволення. Вимагає технічно підготовленої бази та можливості виконання завдань. Кування, штампування, лиття, клепка, гальваніка, шліфування та ще купа технічних моментів для створення та завершення, беручи до уваги конструкторських рішень та подальшого складання з елементами одягу або костюмом.

27. Вишивка. Може бути виконана в різній техніці: хрестик, стрічками, гладь, італійська ассізі, рішельє, бісер, по-бразильськи, золоте царське шитво, сутажна, хандаргер, алмазна.

28. Аплікація. Декоративний елемент, який може мати вигляд надпису, цільного елемента або композиції з різних елементів. До основного матеріалу кріпиться клейовим або пришивним засобом. Аплікація може бути виконана з різних матеріалів: шкіра, тканина, хутро, бісер, вишивка, паєтки (додаток Г) [1, 20].

Отже, розглянувши різноманіття декоративних елементів, які використовуються при розробці одягу, ми прийшли до висновку, що для створення одягу

в стилі Стрит стайл доцільно застосовувати наступні техніки: лазерна перфорація на тканині, шкірі та інших матеріалах, декорування одягу вирізними або виробними деталями, створеними за допомогою лазерного різання або ручного, декорування костюма елементами – рулік, використання перлів, використання форм деталей або декору за допомогою 3D печворку, застосування ланцюгів, вишивка, аплікація.

2.6. Дослідження популярності використання одягу стилю «Стрит-стайл»

Для визначення популярності одягу в стилі Стрит стайл, було проведено анкетування. Анкетування – це метод отримання інформації за допомогою спеціального набору питань, на які респондент дає відповіді. Було проведено Інтернет-анкетування сучасних жінок (22 людини) з метою з'ясування їх бібліографічних даних, поглядів, ціннісних орієнтирів, які мають вплив на вибір одягу в стилі Стрит-стайл.

Відомо, що типи анкетного опитування за кількістю охоплення опитуваних бувають: повними – коли охоплюються великі групи учасників та вибірковими – коли опитують певні групи учасників; за характером спілкування: особисте (безпосереднє опитування) та заочне (поштою, телефоном); за формою здійснення групове та індивідуальне; за формою проведення : усне (за типом інтерв'ю) та письмове (робота з бланковими анкетами); за способом вручення анкет: поштове та роздавальне [13].

Анкета є набором запитань, кожне з яких логічно пов'язане з головним завданням дослідження. Важливими характеристиками анкети є її композиція (послідовність запитань), мова та стиль формулювання запитань, оформлення, рекомендації щодо заповнення анкети.

Структура анкети складається з трьох частин: вступної, основної та демографічної. Починається вона із вступної частини в якій зазначають хто та з якою метою проводить опитування, вміщують інструкції щодо її заповнення,

вказують на спосіб повернення заповненої анкети. Вступ повинен налаштувати учасників анкетування на довіру та співробітництво. Основна частина формується із запитань, які дають інформацію про певні фактори, події, мотиви, думки, оціночні судження респондентів у галузі досліджуваної проблеми. Демографічна частина містить бібліографічні характеристики опитуваних: вік, рівень освіти, кваліфікацію тощо.

Метод анкетування був обраний на підставі того, що він дозволяє одержувати інформацію про окремі явища, ставлення індивіда, та його діяльність при мінімальних витратах часу. Приклад анкети наданий нижче.

Анкета.

1. Якому одягу Ви надаєте перевагу?
 - Вільному та комфортному;
 - Офісно-діловому;
 - Спортивному.
2. На що Ви обертаєте увагу коли обираєте одяг?
 - Якість;
 - Ціна;
 - Оригінальність.
3. Чи звертаєте Ви увагу во що одягнуті люди на вулиці?
4. Яку функцію перш за все повинен виконувати одяг?
 - Захисну;
 - Практичну;
 - Естетичну.
5. Який силует одягу Ви би обрали?
 - Прямий;
 - Вільний, розширений донизу;
 - Напівприлягаючий.
6. Якому кольору Ви надаєте перевагу?
 - Червоному;

- Сірому;
 - Чорному.
7. На які деталі в одязі Ви звертаєте увагу?
- Так
 - Ні
8. Чи повинен одяг мати декор?
9. Так
10. Ні
11. Який декор Ви би хотіли бачити на одязі?
- Аплікацію;
 - Вишивку;
 - Перфорацію.
12. Які аксесуари Ви би обрали?
- Шийна хустка;
 - Рукавички;
 - Гетри.

Дякуємо за увагу.

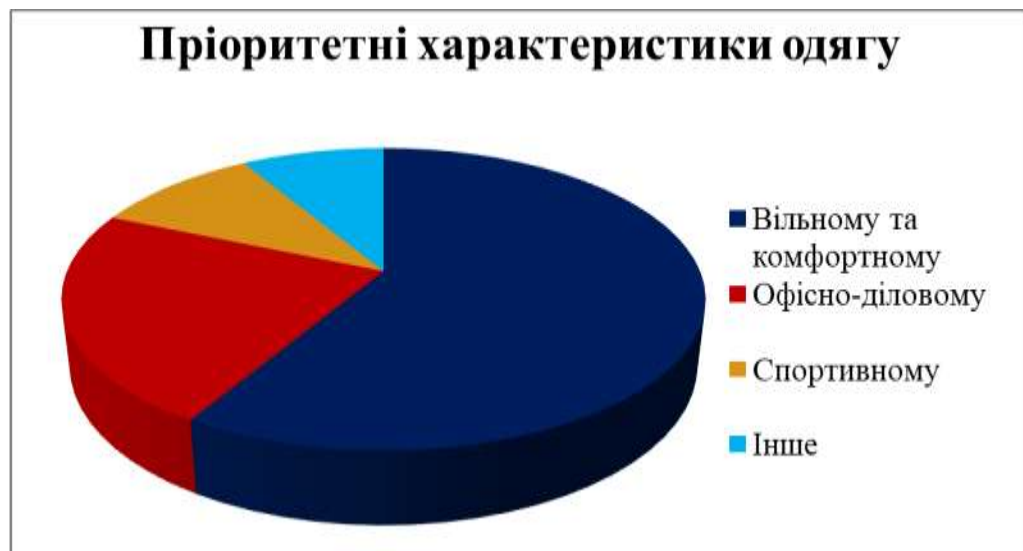

Рис. 2.11. Пріоритетні характеристики одягу в стилі Стрит-стайл

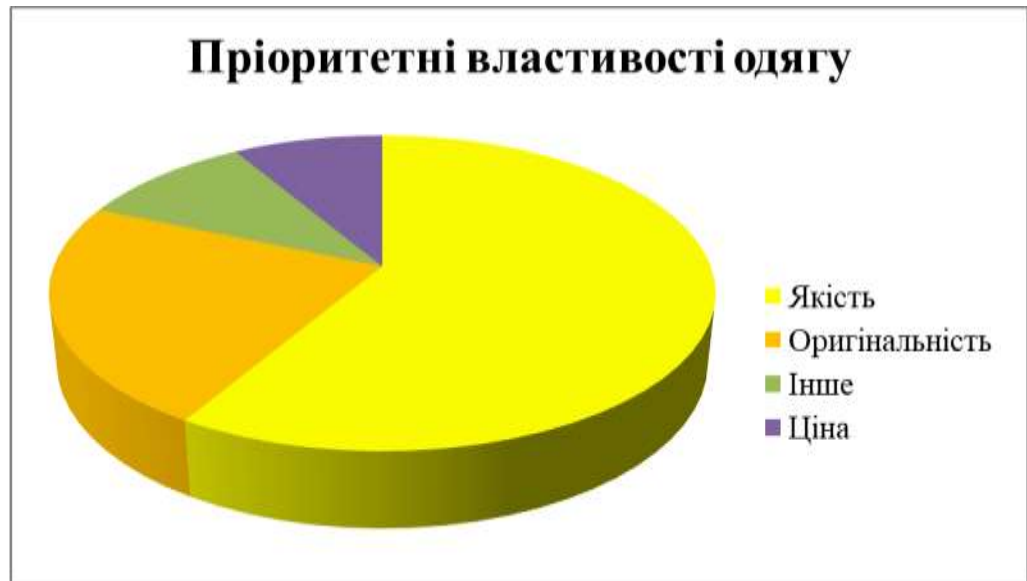

Рис. 2.12. Пріоритетні властивості одягу в стилі Стрит-стайл

Рис. 2.13. Пріоритетні функції одягу в стилі Стрит-стайл

Рис. 2.14. Популярність силуету одягу в стилі Стрит-стайл

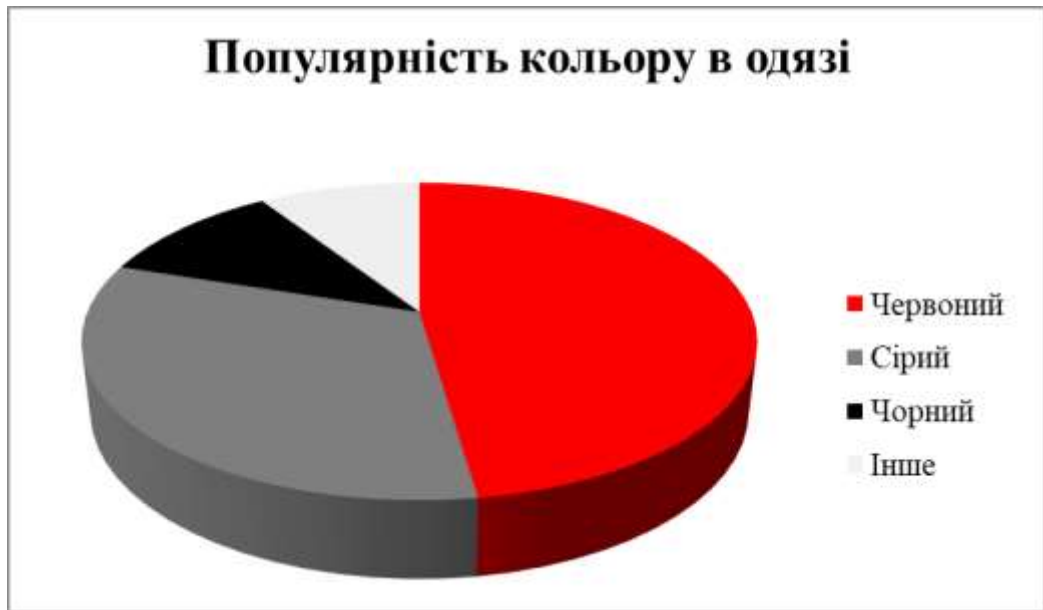

Рис. 2.15. Популярність кольору в одязі в стилі Стрит-стайл

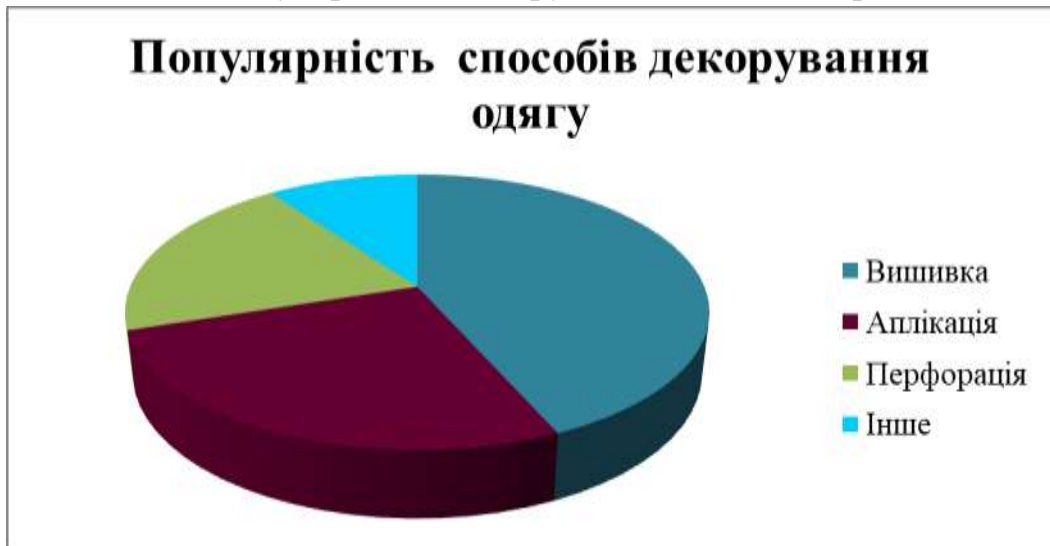

Рис. 2.16. Популярність способів декорування одягу в стилі Стрит-стайл

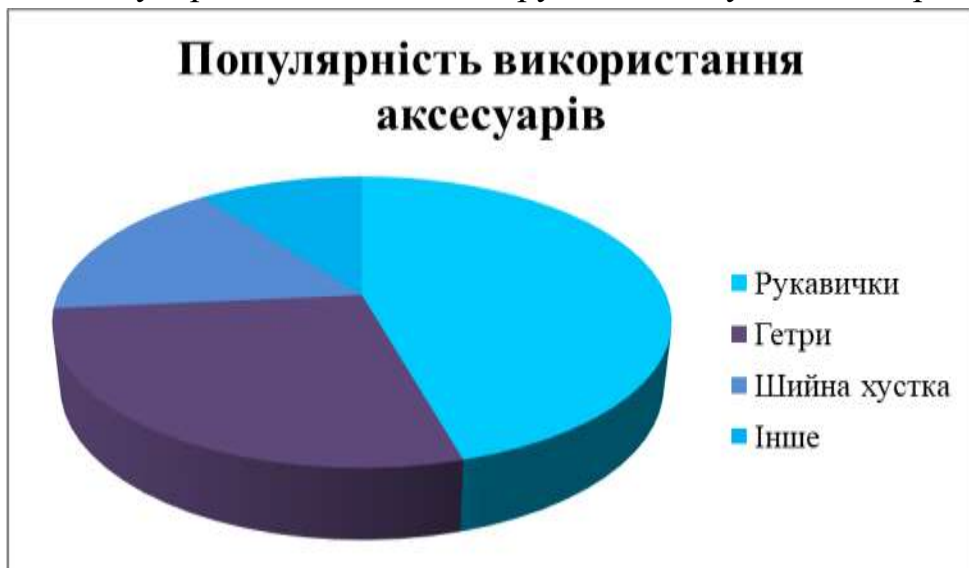

Рис. 2.17. Популярність використання аксесуарів для стилю Стрит-стайл

У процесі анкетування респондентам були запропоновані базові типи одягу (вільний та комфортний, офісно-діловий, спортивний) і встановлено, що переважна кількість жінок обирає вільний та комфортний (60%). Менш популярними є офісно-діловий (25%). Найменш популярними вважається спортивний (8%) стиль (Рис. 2.11).

За допомогою наступного питання анкети було з'ясовано, на що звертають увагу жінки, купуючи одяг. Встановлено, що більшість обирає одяг якісний та оригінальний, а питання ціни не стоїть на першому місці (рис. 2.12).

Це питання розкрило бажання жінки мати одяг, де дуже високі естетичні (55%) та практичні (18%) функції одягу.

Наступні питання анкети були присвячені силуету та кольору одягу, який жінки вважають сучасними та модними. Опитування показало, що вибір жінок відповідає сучасним трендам та тенденціям, а саме, більшість жінок вважають вільний силует (60%) та червоний (48%) та сірий (25%) кольори привабливими (Рис. 2.14, 2.15)

Питання анкети стосовно використання декору показало, що найбільша перевага надається вишивці (47%), далі йде аплікація (25%) та перфорація (17%) (Рис. 2.16)

У наступному питанні з'ясовано яким аксесуарам надають перевагу сучасні жінки. Встановлено, що найпопулярнішим аксесуаром одягу у костюмі сучасної жінки є рукавички (майже 50%). Менш популярними є гетри (27%) та шийні хустки (15%) (Рис. 2.17).

Таким чином, в ході Інтернет - анкетування встановлено, що більшість споживачів надають перевагу вільному та комфортному одягу (60%), який відповідає якостю, виконує естетичну функцію (55%), має вільний, розширений силует (60%), червоного (48%), або сірого (25%), кольору. В якості декоративного елемента найбільш популярною виявилася вишивка (47%), серед аксесуарів обрано – рукавички (50%) та гетри (27%).

2.7. Розробка рекомендацій для проєктування колекції одягу в стилі «Стрит стайл»

Як сказав одного разу П'єр Карден – Мода – це спосіб вираження. Іншими словами, мода – це відображення індивідуальних якостей окремої особистості в соціальному і моральному аспектах [10].

Вулична мода як найкраще демонструє унікальність особистості. Її власну думку, погляд на речі. Стиль Стрит стайл допомагає розкрити творчий потенціал людини, бо це – відмінний полігон для нових ідей і несподіваних рішень.

Стрит стайл приваблює, перш за все, відчуттям комфорту, яке дарує одяг, відсутністю суворих рамок і правил та можливістю створити свій власний стиль. А стиль, як кажуть, залишається, в той час як мода минає.

Проаналізувавши тенденції моди та зробивши Інтернет-анкетування серед жінок встановлено, що наступні тренди є актуальними та прийнятними в нашому місті:

- Комфорт і практичність. Вдень зараз рідко вдається зустріти жінку на шпильках, в ошатному платті і з яскравим макіяжем. Ритм сучасного життя змушує нас віддавати пріоритет зручності. Дизайнери показали, як зробити стильним навіть найпростіший спосіб: вся справа в правильному поєднанні кольорів і незвичайних силуетах. Трикотажні штани або штани-скинни, топи і джемperi, кросівки і рюкзаки – все це залишається в моді.

- Оверсайз. Пальто збільшеного об'єму, блузи та сукні іноді підкреслюють фігуру краще, ніж обтягуючи моделі.

- Вишивка. Цей елемент часто зустрічається на останніх показах і відсилає до етнічного стилю. Однак, в поєднанні з дуже сучасними фасонами або елегантною класикою, вишивка сприймається по-іншому. Найчастіше вона відсилає до стилю ретро і є важливою родзинкою в самому строгому образі.

- Колір – трендовими кольорами сьогодні є вишневий або червоний кольори. однак в процесі дослідження виявилось, що цікавим кольором для респондентів виявився сірий.

- Chili Oil має все краще від коричневого, змішаного з червоними, це багатий земляний колір, насичений і одночасно з цим приглушений.

- Акcesуари в вигляді рукавичок та гетрів [5].

Ідея колекції – створення комфортного зручного комплексу одягу, в якому жінка буде відчувати себе вільно, затишно і привабливо.

2.8. Проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл, розробка девізу колекції

2.8.1. Вибір творчого джерела та дослідження принципів трансформації в костюмні форми

Творчим джерелом колекції моделей колекції в стилі Стрит стайл є спілі ягоди журавлини. Приваблює журавлина своїм насиченим червоним кольором, з солодко-кислуватим смаком. Безліч асоціацій, які виникають з цією рослиною, дають змогу розробляти дуже різні та абсолютно неповторні колекції. В різні пори року, при різних обставинах, освітленні чи настрої, для кожної людини вона значить щось своє.

Рис. 2.18. Журавлина.

Концепція колекції

В основу концепції колекції покладені насичено червоні ягоди журавлини, які гойдаються на довгих стеблах, схилених донизу, наче шия журавля.

Ягоди журавлини — символізують жіночу силу та витривалість, які відображаються у насиченому кольорі ягід. Червоний колір можна поєднати з сірим кольором, щоб можна було на основі контрасту висвітлити акценти елементів в колекції. Зазначимо, що підкреслюють форму ягід - дрібні листочки з гілочками, які шнурочком обвивають журавлини. Тому, доречним декоруванням одягу колекції може бути саме шнурок викладений у вигляді вітійоватого візерунка.

Вибір матеріалів для колекції заснований в першу чергу на сезоні. У нашому випадку це осінь, коли вже холодно, але ще не морозно. По-цьому теплий трикотаж актуальний для розробленої колекції. Він дозволяє відчувати себе захищеною від холоду, його структура дає можливість відчутти м'якість і комфорт. В якості декоративного елемента вибрали вишивку шнуром. Шнур виготовили з того ж матеріалу, що і сам виріб. Подібна техніка дозволяє збагатити фактуру, при цьому сам декоративний елемент м'яко вписується в загальну гамму і не притягає до себе зайву увагу. Таким чином, буде досягнуто цілісність колірного сприйняття виробу.

В якості базової основи конструювання ми вибрали цільнокроєний рукав. Цей крій дозволяє отримати м'яку, еластичну форму, яка як найкраще втілює реалізацію ідеї колекції.

Підсумком роботи стала розробка ескізного проекту колекції одягу в стилі Стрит-стйл» під девізом "Смак журавлини", де були враховані сучасні тенденції моди, а також побажання майбутніх споживачів колекції (рис. 2.19).

Рис. 2.19. Колекція одягу в стилі Стрит стайл "Смак журавлини"

2.8.2. Обґрунтування вибору методу конструювання

Відомо, що від якості конструкції багато в чому залежить втілення ідеї дизайнера, тому вибір методики конструювання є одним з найважливіших етапів проектування одягу, який має спиратися на такі критерії вибору: простота використання, можливість використання сучасної типології населення, оновлення форм базових конструкцій і величин прибавок з урахуванням модних тенденцій, урахування нових властивостей сучасних матеріалів, використання методики в сучасних системах автоматизованого проектування швейних виробів (САПР).

Єдина методика конструювання одягу, розроблена Центральним науково-дослідним інститутом швейної промисловості(ЄМКО ЦНДІШП).

В основу методики конструювання чоловічого, жіночого і дитячого одягу (ЦНДІШП), покладено метод, згідно якому креслення конструкції будують шляхом геометричних розгорток згладженого контуру типової фігури людини з прибавками на вільне облягання і декоративне оформлення. Основними перевагами методики ЄМКО ЦНДІШП:

- для розрахунку і побудови креслеників застосовують максимальну кількість стандартизованих розмірних ознак, отриманих в результаті антропометричних вимірів;
- розрахунки базуються на найбільш достовірних зв'язках між окремими розмірами тіла людини і ділянками креслення деталей конструкції;
- розроблена система прибавок забезпечує їх незалежність від зміни наряду моди;
- методика містить попередній розрахунок для визначення розмірів основних елементів кресленика і взаємозв'язку пройми з окатом рукава;
- при розрахунку і побудові кресленика деталей конструкції враховуються властивості матеріалів;
- розраховується баланс виробу, що забезпечує гарну посадку на фігурі людини;

- застосовуються єдині схеми розрахунків і побудов для фігур різних типів будови тіла [32].

Крім того, у методиці ЦНДІШП запропоновано систему прибавок, у тому числі прибавок на товщину пакета матеріалів у конструктивних точках плечової частини виробу.

Отже, методика ЦНДІШП являється раціональною, практично реалізуємою методикою. В ході конструювання на основі даної методики при побудові конструкції сукні жіночої внесено певні зміни в структурі розрахункових формул та в способі графічної побудови.

2.8.3. Розрахунок і побудова конструкції виробу

Для розрахунку конструкції сукні жіночої з суцільнокроєним рукавом зібрані всі необхідні виміри типової фігури 170-92-100 за розмірними стандартами.

При виборі припусків на вільне облягання й декоративне оформлення приділено увагу моделі, силуету, виду матеріалу за волокнистим складом, товщині, властивостям пружності та драпіруванню.

До допоміжних вимірів в методиці віднесені ті з них, які виходять на підставі безпосереднього вимірювання фігури, а також виходячи з розрахунків за встановленими емпіричним (досвідченим) способом.

Обрані значення розмірних ознак типової фігури й величини припусків та побудова конструкції представлено в таблицях 2.1 - 2.3 в додатку Д. Конструкція сукні жіночої з суцільнокроєним рукавом представлено на рис. 2.20-2.21.

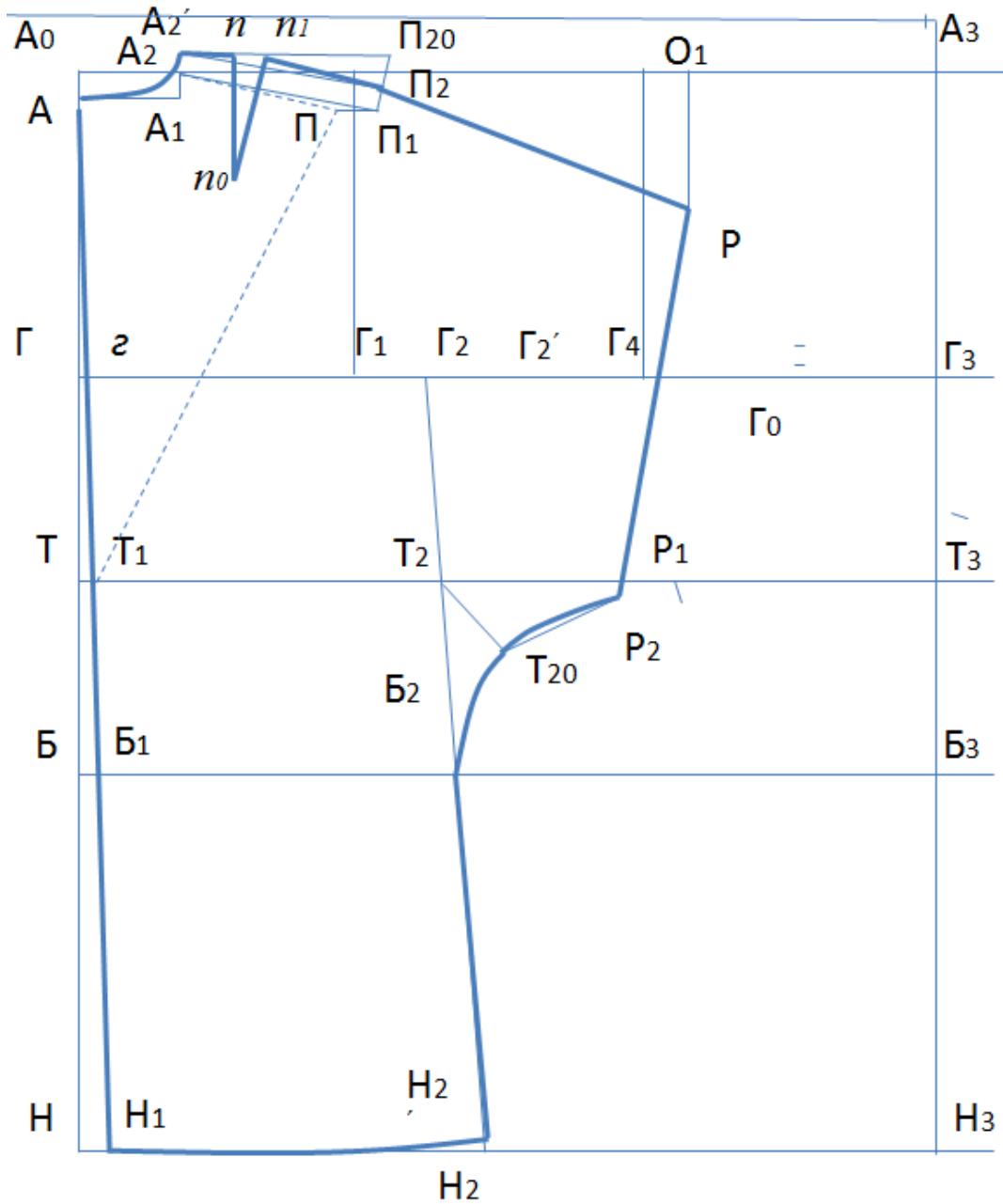

Рис. 2.20. Побудова креслення спинки сукні з ціљнокроєним рукавом

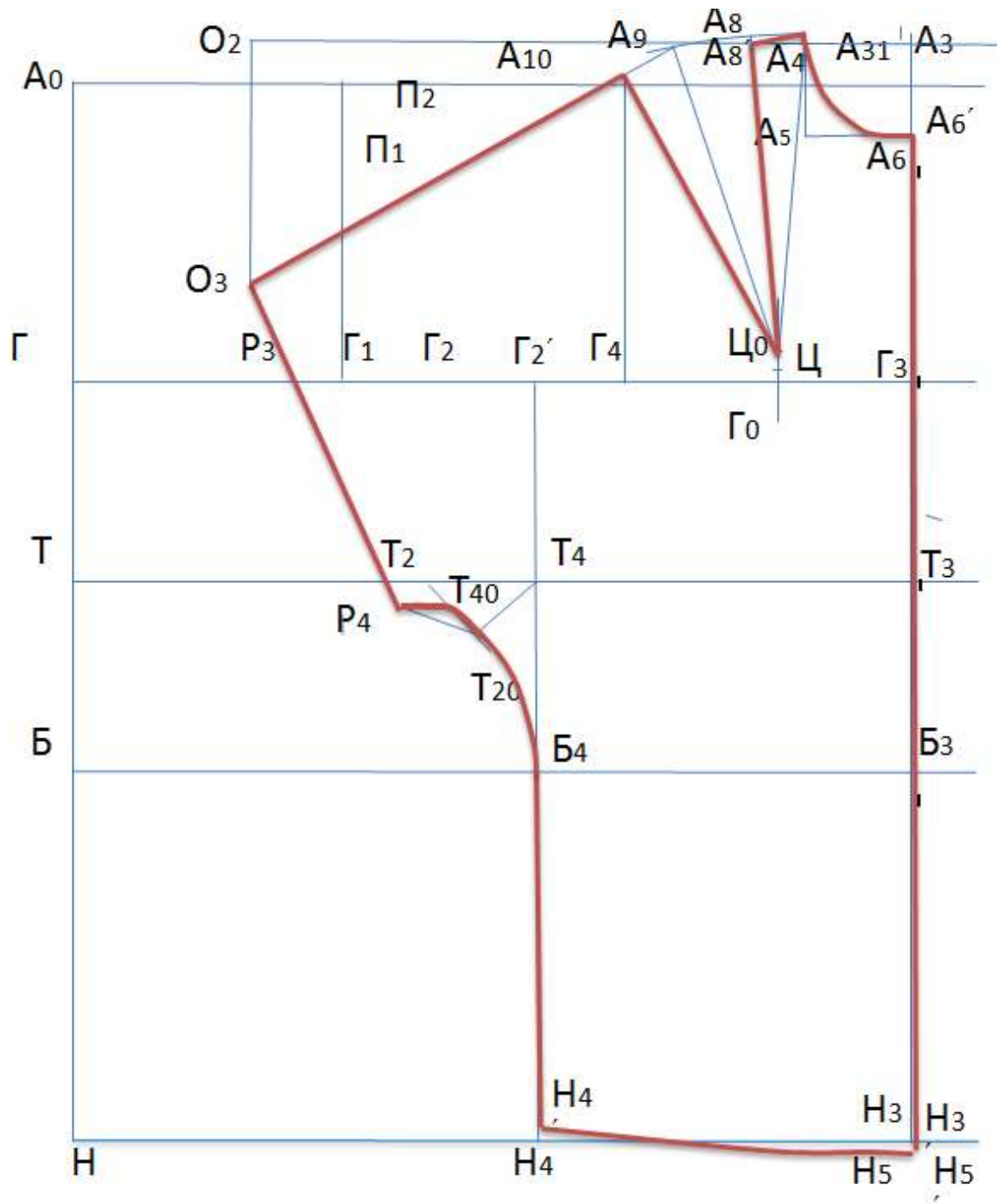

Рис. 2.21. Побудова креслення пілочки сукні з цільнокроєним рукавом

РОЗДІЛ 3.

ВИМОГИ ДО ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ-ВИКОНАВЦІВ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ ДЛЯ ШВЕЙНОЇ ГАЛУЗІ

Сучасна модна індустрія дуже часто змінює свої напрямки у відповідності до смакових вимог споживачів та тенденцій Високої моди. Останніми роками наш одяг все частіше збагачується етнічними елементами, які черпаються з традицій певних народів.

З метою того, що б дизайнер виконавець був затребуваний на ринку праці, він має добре розумітися на цих нюансах, та насамперед повинен бути розвиненою творчою людиною з високим художнім смаком, знати та відчувати стилі епох чи країн, та розумітися на моді та її закономірностях. Для реалізації вище наданих задач дизайнер виконавець повинен знати історію моди та одягу, розумітися на законах її циклічності, розвивати гарний художній смак [7]. Вимоги до діяльності дизайнерів виконавців представлено в таблиці 3.1.

Таблиця 3.1

Вимоги до діяльності дизайнерів виконавців

Вимоги до діяльності фахівців	Зміст вміння
1	2
Проектування процесів виробництва одягу	на підставі технічного завдання (ТЗ) з урахуванням методичних рекомендацій вибирати робочі органи, робочі органи середовища та режими обробки для операцій з'єднання
	на підставі волокнистого складу, структури матеріалів і виду виробу розробляти оптимальні технології ниткового, клейового, зварювального з'єднання деталей одягу різного асортименту з вибором обладнання та засобів малої механізації
	на основі зразка моделі вибирати засоби, методи, обладнання та прилади для обробки деталей виробів
	на підставі ТЗ з урахуванням методичних рекомендацій складати техніко-економічне обґрунтування обраних методів та обладнання

Продовження табл. 3.1

1	2
Організація та управління процесом виробництва	укомплектувати робоче місце картою інженерного забезпечення та перевірити забезпеченість обладнанням, відповідними пристроями та організаційно-технологічним оснащенням
	спираючись на знання технології виробництва виробу у випадку порушень ритму роботи технологічного процесу, виконати його коригування
	опираючись на знання технології легкої промисловості, враховуючи вид, склад виробу, уміти розробляти та скласти технологічні процеси одержання продукції
Рішення конкретних задач технології інших технічних задач	базуючись на технології виконання операції, уміти розробляти технічні завдання на проектування
	пристроїв, оснащення та спеціальних інструментів спираючись на знання технологічного обладнання галузі, технології виробництва на підставі складу, структури, виду виробу, скласти перелік обладнання, яке буде використовуватися
	на підставі складу, структури, виду виробу уміти розробляти технологічні процеси швейного виробництва
	на підставі складу, структури, виду виробу уміти розробляти оптимальні технології ниткового, клейового, зварювального з'єднання деталей виробів

Отже, вимоги роботодавців до діяльності фахівців та визначені необхідні вміння показують, що від якості підготовки дизайнерів-виконавців залежить ефективність процесу проектування і виготовлення одягу.

РОЗДІЛ 4.

РОЗРОБКА ДИДАКТИЧНОГО ПРОЄКТУ ФАКУЛЬТАТИВНОГО ЗАНЯТТЯ З ТЕМИ «ПРОЄКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ В СТИЛІ СТРИТ-СТАЙЛ» ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДИЗАЙНЕРІВ- ВИКОНАВЦІВ

4.1 Постановка цілей факультативного заняття (оперативних цілей)

В межах нашої теми ми формуємо цілі до 4 рівня складності, тому що вимагаємо від наших здобувачів освіти творчого підходу по виконанню цілей заняття. В таблиці 4.1 приведено оперативні цілі з теми.

Таблиця 4.1

Постановка цілей факультативного заняття

Цілі факультативного заняття	Цілі формування різних рівнів засвоєння навчального матеріалу	Умови досягнення	Результат у вигляді дій здобувачів освіти
1	2	3	4
Сформувати вміння давати визначення сутності поняття «мода»; пояснювати історію виникнення стилю Стрит-стайл; перелічувати переваги колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».	I-IV рівень	Базові знання з дисциплін «Технології виробів легкої промисловості»; «основи технології швейних виробів»; «основи художньо-графічної композиції».	Досягнення поставленої мети відбувається при умові сформованих умінь: давати визначення сутності поняття «мода»; пояснювати історію виникнення стилю Стрит-стайл; перелічувати переваги колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».

4.2 Перелік літературних джерел з теми

1. Білякович Л.М. Концептуальні засади прогнозування модних тенденцій у 1. Білякович Л.М. Об'єктивація циклічної динаміки моди в дизайні другої половини XX-поч.XXI століття/ Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Мистецтвознавство: зб.наук.пр. рівенського державного гуманітарного університету/ за ред. Віткалова В.Г. – Рівне, РДГУ. – 2018, №26. – С.17-23.

2. Білякович Л.М. Циклічна динаміка моди: теоретико-методологічні засади і перспективи прогнозування на зламі XX-XXI ст./ Мистецтвознавчі записки: зб.наук.пр. НАККІМ/ за ред. Афоніної А.С. – Київ, НАККІМ, 2018. – Вип.34. – С. 3-11.

3. Білякович Л.М. Трансформація знакової системи гламуру в дизайні одягу XXI століття /Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв: зб.наук.пр. (Мистецтвознавство)/ за ред.Голубця О.М. – Харків: ХДАДМ, 2019.- № 2. – С.5-12.

4. Бодо Франсуа / Шик & Шарм (перевод с франц.) Бодо Франсуа. – М.: Слово / Slovo, 2006. – 400 с. / Mode du Siecle, Editions Assouline.

5. Леонова К.І., Білякович Л.М. (науковий керівник). Рангові групи моди на поч.XXI століття//Питання культурології (збірник наукових праць). – Київ, КНУКіМ.- №31(2015). – С.142-148.

4.3 Конструювання дидактичних матеріалів: аналіз структури навчального матеріалу факультативного заняття

З нашої теми запропонуємо наступний план викладення теми.

План викладення теми: «Проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».

1. Сутність поняття «мода».

2. Історія виникнення стилю Стрит-стайл.
3. Переваги колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».

4.4 Аналіз базових умов навчання

В таблиці 4.2 приведено вибір базових понять, визначення способів перевірки та формування базових знань.

Таблиця 4.2

Вибір базових понять, визначення способів перевірки та формування базових знань

Перелік базових понять, законів, способів дії	Способи (методи, форми, засоби) перевірки рівня сформованості базових знань і способів дій	Способи актуалізації або поповнення базових знань і способів дій
1	2	3
Технології виробів легкої промисловості; основи технології швейних виробів; основи художньо-графічної композиції.	Методи: комбіноване опитування. Форми: колективно-фронтальна. Засоби: тестові запитання. 1. Виріб або сукупність виробів (крім взуття), що захищає тіло людини від впливу зовнішніх чинників, підтримує комфортний стан організму і прикрашає людину - це А) одяг Б) костюм В) швейний виріб 2. Швейні або трикотажні вироби, що вдягають безпосередньо на тіло для формування й підтримки окремих частин тіла та (або) тримання панчіх - це А) натільна білизна Б) спеціальний одяг В) корсетні вироби 3. Не відносяться до вимог споживача показники властивостей одягу А) естетичні Б) техніко-економічні В) ергономічні	Якщо у слухачів курсів базові знання відсутні, то формуємо базові знання методом: пояснення-бесіда, використовуючи наочні засоби

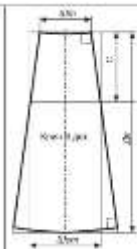
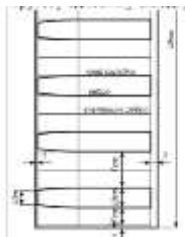
	4. Визначіть стандартний розмір	
--	---------------------------------	--

Продовження табл. 4.5

1	2	3
	одягу та бюстгальтера для фігури: P=162, ОгIII= 91, ОгIV = 75, Ост=95 А) одяг 162-91-95, бюстгальтер 75-90 Б) одяг 164-92-96, бюстгальтер 75-В В) одяг 160-90-75, бюстгальтер 75-А 5. Визначіть стандартний розмір одягу та бюстгальтера для фігури: P=174, ОгIII= 95, ОгIV = 79, Ост=106 А) одяг 174-95-106, бюстгальтер 79-95 13 Б) одяг 170-96-80, бюстгальтер 80-В В) одяг 176-96-108, бюстгальтер 80-С 6. Визначіть стандартний розмір одягу та бюстгальтера для фігури: P=157, ОгIII= 87, ОгIV = 73, Ост=97 А) одяг 157-87-97, бюстгальтер 73-86 Б) одяг 158-88-96, бюстгальтер 75-А В) одяг 160-90-75, бюстгальтер 70-В 7. Характеризується більшим або меншим обляганням фігури в області плечового, грудного, талієвого конструктивних поясів А) прилеглий силует Б) прямий силует В) силует трапеція 8. Конструктивний шов, що проходить не через всю деталь, – це ... А) рельєф Б) кокетка В) виточка 9. Різниця між розміром одягу та розміром відповідної ділянки тіла людини називається А) інтервалом байдужості Б) прибавкою на вільне облягання В) припуском на шов. 10. Вихідні дані для побудови прямої спідниці А) журнали мод Б) мірки (От, Ост, Дв) В) мірки (От, Ост, Дв); прибавки (Пт, Пст) і фасон.	навчання: електронна презентація, плакати, схеми, натуральні зразки

	11. Сумарний розхил виточок по лінії талії прямої спідниці	
--	--	--

Продовження табл. 4.5

1	2	3
	А) обирає автор моделі в залежності від фасону Б) обхват стегон мінус обхват талії В) ширина виробу по лінії стегон мінус ширина по лінії талії 12. Якщо сумарний розхил виточок по лінії талії прямої спідниці $\Sigma \text{в} > 16 \text{ см}$ А) проектується додаткова задня виточка розхилом 1,5 см, а якщо $\Sigma \text{в} > 17,5 \text{ см}$, то і додаткова передня виточка Б) слід зменшити $\Sigma \text{в}$ до 15...16 см В) слід збільшити бічну або задню виточку. 13. Ширина клина спідниці з n клинів по лінії стегон А) $\text{Шст} = \text{Ост} / n$ Б) $\text{Шст} = (\text{Ост} + \text{Пст}) / n$ В) 14...18 см, в залежності від фасону 14. Глибина складки по лінії стегон для спідниці в кругову однобічну складку А) не більше ніж дві ширини складки	

	Б) $(\text{Ост} + \text{Пст}) / n$, де n – кількість складок В) 4...6 см	
--	---	--

Продовження табл. 4.5

1	2	3
	15. Необхідна кількість тканини при ширині 140-150 см для спідниці в кругову однобічну складку на обхват стегон більше 80 см А) одна довжина виробу плюс 10 см на технологічні припуски плюс 9 см на пояс (якщо розкладка не дозволяє викроїти пояс поруч із полотнищем) Б) дві довжини виробу В) дві довжини виробу плюс 10 см на технологічні припуски плюс 9 см на пояс (якщо розкладка не дозволяє викроїти пояс поруч із полотнищем).	

4.5 Проєктування мотиваційних технологій навчання

Пояснення важливості вивчення, особливо актуальний етап саме на факультативних заняттях, тому що здобувачі освіти відвідують такі заняття за власним бажанням і, як правило, такі заняття можуть не оцінюватися, а мотивуватися отриманням додаткових знань та вмінь з дисципліни або теми. Такий етап заняття має назву мотиваційний [2, 3, 4]. В таблиці 4.3 наведено способи реалізації мотивації.

Таблиця 4.3

Визначення способів реалізації мотивації

Способи реалізації мотивації	Внутрішня мотивація
1	2
Вступна мотивація Прийом: віднесення до ситуації	Доброго дня! Сьогодні приховане неприйняття споживчих настроїв переросло у відкриту полеміку з суспільними підвалинами лише у 1960-х роках, коли нові утворення, згодом названі молодіжними субкультурами, голосно заявили про своє існування. Протест став втіленням напружених внутрішніх процесів, які відбу-

Способи реалізації мотивації	Внутрішня мотивація
1	2
	валися упродовж двох попередніх десятиліть. Як найбільш прогресивна та творча частина суспільства, молодь довела необхідність опору особистості стереотипам масової свідомості, даючи цим людській спільноті шанс на виживання. Результатом масової непокори стало виникнення нової альтернативної молодіжної культури, всілякі прояви якої позначилися на її складових - субкультурах. В основі установок
	Заході, давши імпульс подальшому розвитку контркультурних процесів. Зовнішній вигляд представників субкультур не вписувався в загальноприйняті уявлення, але створені ними незвичайні образи не можна було б назвати і авангардними. На відміну від авангардних напрямів мистецтва ХХ століття, створених незалежно від спадщини минулого, їх своєрідні костюми мали в своїй основі предмети одягу, які вже існували раніше, найчастіше вони створювали свій вигляд відповідно до вимог тих нових спортивних, танцювальних або музичних напрямків, якими захоплювалися. Основним засобом протиставлення себе суспільству представники молодіжних об'єднань обрали костюм як найяскравіший засіб самовираження та позначення соціокультурної ролі людини. Порозуміння краси, що існувало, не допускало позитивного ставлення до зовнішнього вигляду представників субкультур, але й не помічати шокуючі вбрання молодих людей та їх зухвалу поведінку, що не вписуються в загальноприйняті норми, було неможливо. Виникле явище вимагало позначення. На Заході воно отримало назву «стрітстайл» («streetstyle»). Ці та інші питання ми сьогодні розглянемо на занятті.

4.6 Проєктування технології формування орієнтовної основи діяльності на факультативному занятті

Вибір методів, форм та засобів формування ООД наведено в таблиці 4.4

Таблиця 4.4

Способи формування ООД на факультативному занятті

Рівні засвоєння навчального матеріалу теми заняття	Форми	Методи	Засоби
1	2	3	4
I	Фронтальна	Лекція з елементами бесіди, ілюстрація	Презентаційні слайди, відеоматеріали з теми «Проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл»
II	Фронтальна	Пояснення, демонстрація	
III	Фронтальна	Лекція-пояснення, ілюстрація	
IV	Фронтальна, індивідуальна	Лекція-демонстрація, пояснення	

4.7 Проектування технології формування виконавчих дій на факультативному занятті

Вибір методів, форм та засобів формування виконавчих дій наведено в таблиці 4.5.

Таблиця 4.5

Способи формування виконавчих дій з теми

Рівні засвоєння навчального матеріалу теми заняття	Форми	Методи	Засоби
1	2	3	4
I, II, III, IV	Фронтальна	Закріплююча бесіда	Завдання: 1. Дайте визначення поняттю «мода». Які видані науковці вивчали питання моди? 2. Розкажіть історію виникнення стилю Стрит-стайл. 3. Які є переваги колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».

4.8 Проєктування контрольних дій з теми

Вибір методів, форм та засобів формування контрольних дій наведено в таблиці 4.6.

Таблиця 4.6

Засоби контролю з теми факультативного заняття

Рівні засвоєння навчального матеріалу теми заняття	Форми	Методи	Засоби
1	2	3	4
III-IV	Індивідуальна	Письмове опитування.	Доповніть речення: 1. Під «вуличним стилем» найчастіше мають на увазі молодіжний стиль, який називають... 2. Термін «вулична мода» - від англійського «street fashion» - це звичне, 3. Однією з основних рис вуличного стилю для жінок є 4. Вулична мода часто включає спортивні елементи 5. Важливо розрізняти «вуличну моду» від «вуличного стилю». Чому?

4.9 Розробка сценарію факультативного заняття

Сценарій факультативного заняття з теми заняття на тему: «Проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл» наведено в таблиці 4.7.

Таблиця 4.7

Сценарій навчання з теми «Проєктування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл»

№ п/п	Структурні елементи заняття	Зміст структурних елементів
-------	-----------------------------	-----------------------------

1	2	3
1	Організаційний момент	Викладач вітається, перевіряє присутність на занятті, перевіряє готовність до заняття в аудиторії. Здобувачі освіти вітають викладача, підтверджують присутність у момент переклички, формують настрій на здійснення освітньої діяльності.
2	Повідомлення теми і мети заняття, мотиваційний момент	Повідомлення теми заняття: «Проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл». Мета: Сформувати вміння давати визначення сутності поняття «мода»; пояснювати історію виникнення стилю Стрит-стайл; перелічувати переваги колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл. Далі викладач мотивує на вивчення теми, пояснює важливість, зацікавлює. Здобувачі освіти фіксують тему, сприймають цілі, формують уявлення щодо результатів засвоєння матеріалу теми даного заняття та важливості вивчення теми. Доброго дня! Сьогодні приховане неприйняття споживчих настроїв переросло у відкриту полеміку з суспільними підвалинами лише у 1960-х роках, коли нові утворення, згодом названі молодіжними субкультурами, голосно заявили про своє існування. Протест став втіленням напружених внутрішніх процесів, які відбувалися упродовж двох попередніх десятиліть. Як найбільш прогресивна та творча частина суспільства, молодь довела необхідність опору особистості стереотипам масової свідомості, даючи цим людській спільноті шанс на виживання. Результатом масової непокори стало виникнення нової альтернативної молодіжної культури, всілякі прояви якої позначилися на її складових - субкультурах. В основі установок Заході, давши імпульс подальшому розвитку контркультурних процесів. Зовнішній вигляд представників субкультур не вписувався в загальноприйняті уявлення, але створені ними незвичайні образи не можна було б назвати і авангардними. На відміну від авангардних напрямів мистецтва

№ п/п	Структурні елементи заняття	Зміст структурних елементів
1	2	3
		XX століття, створених незалежно від спадщини минулого, їх своєрідні костюми мали в своїй основі предмети одягу, які вже існували раніше, найчастіше вони створювали свій вигляд відповідно до вимог тих нових спортивних, танцювальних або музичних напрямків, якими захоплювалися. Основним засобом протиставлення себе суспільству представники молодіжних об'єднань обрали костюм як найяскравіший засіб самовираження та позначення соціокультурної ролі людини. Порозуміння краси, що існувало, не допускало позитивного ставлення до зовнішнього вигляду представників субкультур, але й не помічати шокуючі вбрання молодих людей та їх зухвалу поведінку, що не вписуються в загальноприйняті норми, було неможливо. Виникле явище вимагало позначення. На Заході воно отримало назву «стрітстайл» («streetstyle»). Ці та інші питання ми сьогодні розглянемо на занятті.
3	Актуалізація базових знань	Фронтальна бесіда (саме бесіда, а не усне опитування, тому що на меті не оцінювання, а формування розуміння можливості сприйняття нової практичної діяльності здобувачами освіти з визначеної теми факультативного заняття. 1. Виріб або сукупність виробів (крім взуття), що захищає тіло людини від впливу зовнішніх чинників, підтримує комфортний стан організму і прикрашає людину - це ... А) одяг Б) костюм В) швейний виріб 2. Швейні або трикотажні вироби, що вдягають безпосередньо на тіло для формування й підтримки окремих частин тіла та (або) тримання панчіх - це ...

№ п/п	Структурні елементи заняття	Зміст структурних елементів
1	2	3

3	Актуалізація базових знань	А) натільна білизна Б) спеціальний одяг В) корсетні вироби 3. Не відносяться до вимог споживача показники властивостей одягу А) естетичні Б) техніко-економічні В) ергономічні 4. Визначіть стандартний розмір одягу та бюстгальтера для фігури: Р=162, ОгІІІ= 91, ОгІV = 75, Ост=95 А) одяг 162-91-95, бюстгальтер 75-90 Б) одяг 164-92-96, бюстгальтер 75-В В) одяг 160-90-75, бюстгальтер 75-А 5. Визначіть стандартний розмір одягу та бюстгальтера для фігури: Р=174, ОгІІІ= 95, ОгІV = 79, Ост=106 А) одяг 174-95-106, бюстгальтер 79-95 13 Б) одяг 170-96-80, бюстгальтер 80-В В) одяг 176-96-108, бюстгальтер 80-С 6. Визначіть стандартний розмір одягу та бюстгальтера для фігури: Р=157, ОгІІІ= 87, ОгІV = 73, Ост=97 А) одяг 157-87-97, бюстгальтер 73-86 Б) одяг 158-88-96, бюстгальтер 75-А В) одяг 160-90-75, бюстгальтер 70-В 7. Характеризується більшим або меншим обляганням фігури в області плечового, грудного, талієвого конструктивних поясів А) прилеглий силует Б) прямий силует В) силует трапеція 8. Конструктивний шов, що проходить не через всю деталь, – це ... А) рельєф Б) кокетка В) виточка 9. Різниця між розміром одягу та розміром відповідної ділянки тіла людини називається
---	----------------------------	--

№ п/п	Структурні елементи заняття	Зміст структурних елементів
1	2	3
		А) інтервалом байдужості Б) прибавкою на вільне облягання В) припуском на шов. 10. Вихідні дані для побудови прямої спідниці А) журнали мод Б) мірки (От, Ост, Дв) В) мірки (От, Ост, Дв); прибавки (Пт, Пст) і фасон. Перегляд додатково відеоматеріалу для сформованості базових знань та уявлень про предмет обговорення.
	Формування ООД	За допомогою методів лекція з елементами бесіди, ілюстрація плакатів, демонстрація фільму пояснює навчальний матеріал. Основні моменти навчального матеріалу дає під запис.
5	Формування ВД	Проведення фронтальної закріплюючої бесіди: 1. Дайте визначення поняттю «мода». Які видані науковці вивчали питання моди? 2. Розкажіть історію виникнення стилю Стрит-стайл. 3. Які є переваги колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл».
6	Формування КД	Викладач видає завдання. Доповніть речення: 1. Під «вуличним стилем» найчастіше мають на увазі молодіжний стиль, який називають... 2. Термін «вулична мода» - від англійського «street fashion» - це звичне, 3. Однією з основних рис вуличного стилю для жінок є 4. Вулична мода часто включає спортивні елементи

№ п/п	Структурні елементи заняття	Зміст структурних елементів
1	2	3
		5. Важливо розрізняти «вуличну моду» від «вуличного стилю». Чому?
7	Підбиття підсумків	Узагальнення засвоєного шляхом нагадування в узагальненому вигляді основних питань, розглянутих на занятті. Відновлення в пам'яті основних моментів матеріалу заняття.

Отже, в четвертому розділі нами було розроблено дидактичний проєкт факультативного заняття з теми «Проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл» для підготовки дизайнерів-виконавців. Були сформульовані цілі факультативного заняття, обрані літературні джерела з теми, проведено конструювання дидактичних матеріалів, зроблений аналіз структури навчального матеріалу факультативного заняття, розроблений план та структурно-логічна схема з теми, проаналізовані базові поняття, визначені способи перевірки та формування базових знань, розроблено характеристику і текст мотивації, використання якої доцільно при викладі навчального матеріалу з визначеної теми, були спроектовані технології формування орієнтовної основи діяльності, виконавчих та контрольних дій на факультативному занятті, розроблений сценарій заняття.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній магістерській роботі було досліджена актуальність професійної підготовки дизайнерів-виконавців для проектування колекції сучасного жіночого одягу в стилі стрит-стайл.

У роботі був проведений історичний огляд розвитку стилю Стрит-стайл передував спочатку стиль денді, а потім стиль кежуал (англ. Casual). Основними принципами стилю денді були мінімалізм й пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності", який підкреслювався нюансом в одязі, наприклад шийною хусткою або рукавички. Так, дендістський костюм – це фрак і панталони, що бездоганно сидять на фігурі, які створюють загальну непомітну рамку. І цей образ прикрашався шийною хусткою та лайкові або замшеві кремові рукавички, колір яких був чітко регламентований (чорні - на траур, білі або кремові одягали на вечірки). Відзначимо, що багато письменників були денді, серед них Байрон, Диккенс, Оскар Уайльд, Бальзак, Стендаль та інші.

Стилю «Стрит стайл», який наслідував певні принципи стилю кежуал, такі як комбінаторність (вміння грамотно поєднувати речі одну з одною за фасоном, кольором, фактурами), практичність, універсальність, доступність і комфортність в одязі. Основними складовими одягу в цьому стилі є джинси і светри, сорочки і штани, прості футболки і толстовки, спідниці та сукні – все, що забезпечує зручність в одязі для людини. Особливістю стилю кежуал було те, що він був поділений на підстили (*Sport casual, Street casual, Smart casual, Business casual.*).

Відзначимо, що у XX столітті зросла роль молоді у соціальних процесах і відбувся розрив із традицією і представники молодіжних об'єднань обрали костюм як найяскравіший засіб самовираження. В результаті виник "вуличний стиль" в перекладі з англійської мови Стрит-стайл, який вбирає як повсякденний, так і екстраординарний, переважно молодіжний одяг. Він був розповсю-

джений завдяки діяльності блогерів та фотографів, які щодня фотографували стильно одягнених людей на вулицях міст, головними рисами такого одягу була зручність, оригінальність та певна недбалість. Так, представниками такого стилю після Другої світової війни є байкери і в гардеробах багатьох молодих людей з'явилася мотоциклетна куртка, яка виставала як публічна заява своєї незгоди з настроєм більшості. У 80ті роки ХХ ст. реклама, ЗМІ та книги закликали «бути самим собою». Цей призив підтримали моделі Вів'єн Вествуд (рис. 2.3), Мері Куант (рис. 2.4-2.5), а також колекції Іва Сен Лорана, Джона Гальяно, Москіно та інших. На початку 2000 рр. вулична мода пройшла під знаком шалених експериментів, які характеризувались часом тотального несмаку, оскільки в образах було занадто багато золота, яскравого рожевого, деніму, аксесуарів тощо. Згодом найбільш популярним в вуличній моді всіх соціальних верств став одяг, близький до унісексу – джинси, футболки, вільні брюки, светри, зручне взуття – туфлі на плоскій підошві або кросівки. Відзначимо, що професійні дизайнери стали брати ідеї «на вулиці» і моделі з подіуму від їх прототипів в реальності відрізнялись витонченістю ліній. Так, стиль стріт-стайл в Україні визначився у 2011р., блогери почали публікувати знімки стильних людей із Києва, Харкова, Одеси та Львова.

В ході дослідження з'ясовано основні особливості у явищі стрит-стайлу - це надання людині певної свободи у створенні індивідуального вигляду і як альтернатива традиційному костюму, відбувся пошук власної сутності. Основними рисами стилю Стрит-стайл визначено:

- стильова еkleктика (міксування різних стилів). Наприклад, можна одягнути жіночі джинси з клубним топом та кросівками на масивній підошві та додати кожушок.

- зручність та практичність (прагнення одягу до комфорту).

- стриманий епатаж (рівень екстравагантності різний в залежності від місця проживання людини) Тобто, чим ближче до центру моди Парижу - одяг стає більш епатажним.

- легка недбалість (простоту в образі, багатошаровість, складність, але всі елементи луку підбираються без особливої ретельності, оскільки акцент робиться на зручність, а не трендовість образу).

- необов'язкова брендовість (одяг, який використовується може бути як брендовим, так і з мас-маркету по демократичним цінам).

В ході дослідження встановлено сучасні тенденції моди в одязі Стрит стайл (вулична мода) на 2024-2025 рр., що представлено характерними рисами та елементами: підстиль панк, анімалістичні принти, кольори теплий беж, шоколад та глибокий вишневий, а також металик; довжина виробів максі, матеріали такі як трикотаж, фактурні, а також прозорі тканини, еко-шкіра, штучне хутро. Серед виробів популярними є капрі, які поєднують з об'ємними жакетами, структурованими сорочками та легкими прозорими блузами, а також фактурні спідницям з еко-шкіри прямого крою та з високими розрізами. Крім того, в тренді шубки з штучного хутра, куртки, плащі з еко-шкіри, дуті й блискучі куртки, стьобані пуховики, різні кейпи і накидки.

Серед видів взуття популярними виявилися кросівки, сандалії, босоніжки, шльопанці та чоботи на масивній грубій підошві, також балетки.

З'ясовано, що для декорування одягу в стилі Стрит стайл доцільно застосовувати наступні техніки: лазерна перфорація на різних матеріалах, оздоблення вирізуванням або вирубуванням деталей, прикрашання костюма руліком, кантом, використанням перлів, 3D печворку, вишивкою, аплікацією та фурнітурою.

В ході дослідження популярності одягу в стилі Стрит-стайл Інтернет - анкетуванням встановлено, що більшість споживачів надають перевагу вільному та комфортному одягу (60%), який відповідає якостю, виконує естетичну функцію (55%), має вільний, розширений силует (60%), червоного (48%), або сірого (25%), кольору. В якості декоративного елемента найбільш популярною виявилася вишивка (47%), серед аксесуарів обрано – рукавички (50%) та гетри (27%).

В магістерській роботі була розроблена колекція одягу в стилі Стрит-стайл. В основу концепції колекції покладені насичено червоні ягоди журавлини, які гойдаються на довгих стеблах, схилених донизу, наче шия журавля.

Ягоди журавлини — символізують жіночу силу та витривалість, які відображаються у насиченому кольорі ягід. Червоний колір можна поєднати з сірим кольором, щоб можна було на основі контрасту висвітлити акценти елементів в колекції. Зазначимо, що підкреслюють форму ягід - дрібні листочки з гілочками, які шнурочком обвивають журавлини. Тому, доречним декоруванням одягу колекції може бути саме шнурок викладений у вигляді вітійоватого візерунка.

Вибір матеріалів для колекції заснований в першу чергу на сезоні. У нашому випадку це осінь, коли вже холодно, але ще не морозно. По-цьому теплий трикотаж актуальний для розробленої колекції. Він дозволяє відчувати себе захищеною від холоду, його структура дає можливість відчутти м'якість і комфорт. В якості декоративного елемента вибрали вишивку шнуром. Шнур виготовили з того ж матеріалу, що і сам виріб. Подібна техніка дозволяє збагатити фактуру, при цьому сам декоративний елемент м'яко вписується в загальну гамму і не притягає до себе зайву увагу.

В роботі було розроблено дидактичний проєкт факультативного заняття з теми «Проектування колекції жіночого одягу в стилі стрит-стайл» для підготовки дизайнерів-виконавців.

Таким чином, у процесі виконання роботи були вирішені поставлені задачі та досягнута мета дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонович Є.А., Захарчук-Чугай Р.В., Станкевич М.Є. Декоративно-прикладне мистецтво: навч. посіб. Львів : Світ, 1992. 186 с.
2. Белова О. К., Коваленко О.Е. Дидактичні аспекти проектування лабораторних робіт: навчальний посібник для студентів інженерно-педагогічних спеціальностей. Харків: 2003— 60 с.
3. Белова О.К., Коваленко О.Е. / Педагогічні технології в сучасній освіті: навчальний посібник для студентів магістрату / О.К. Белова, О.Е. Коваленко [за заг. ред. О.К. Белова]. – Х. : ВПП Контраст, 2008. – 148 с.
4. Брюханова Н.О. Основи педагогічного проектування в інженерно-педагогічній освіті: монографія / Н.О. Брюханова. – Х. : Харків. УПА. НТМТ, 2010. – 438 с.
5. Вулична мода: в чому суть? URL: <https://streetwear.com.ua/article/vulicna-moda-v-comu-sut-583?srsltid=afmbooqv22klfn2ee3cuvi5xl6edfop7laaxlpwgt-o9nyylc1c42st>
6. Гур'янова О.В. Композиція костюма: Практикум. – Кіровоград: ПП Центр оперативної поліграфії «Авангард», 2014. – 88с.
7. Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0024203-98#Text>
8. Дерман Л. М. Становлення та розвиток індустрії моди в Україні // Мистецтвознавчі записки. 2020. Вип. 38. С. 30–34.
9. Єременко Ірина Іванівна. Проектно-художня структура костюма в сучасному дизайні.- Дисертація канд. наук: 17.00.07, Харків. держ. акад. дизайну і мистецтв.
10. Кікоть А. А. Дресс-код як феномен культури / А. А. Кікоть // Вісн. Харк. держ. акад. дизайну і мистецтв : зб. наук. пр. / за ред. В. Я. Даниленка. — Х. : ХДАДМ, 2009. — № 10. — С. 57–64

11. Колосніченко М.В., Пашкевич К.Л. Мода і одяг. Основи проектування та виробництва одягу: навч. посібник. К.: КНУТД, 2018. 236 с.
12. Кущевський М. О., Швець Г. С. М34 Матеріалознавство швейного виробництва: навчальний посібник / М. О. Кущевський, Г. С. Швець. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2021. – 412 с.
13. Лукашевич Н. П., Туленков М. В., Яковенко Ю. І. Соціологія. Основи загальної, спеціальних і галузевих теорій. 2-ге вид. Київ : Каравелла, 2014. 544 с.
14. Мода і моральне почуття. URL: https://stud.com.ua/127420/marketing/moda_nravstvennoe_pochuttya
15. Мода в Україні. URL: https://vue.gov.ua/Мода_в_Україні
16. Мода як естетичний феномен: Автореф. дис... канд. філос. наук: 09.00.08 [Електронний ресурс] / Л. П. Ткаченко; Ін-т філос. ім. Г. С. Сковороди НАН України. — К., 1999. — 17 с.
17. Основи текстильного матеріалознавства: підручник для студ. вищих навч. закладів / Н. П. Супрун, Ю. С. Шустов. - К. : КНУТД, 2009. - 293 с
18. Патлашенко О. А. Матеріалознавство швейного виробництва: Навч. пос. – Київ: Арістей, 2003. – 288 с.
19. Попова Т. І. Комплексне проектування одягу : навч. посіб. для здобувачів вищої освіти ОС «магістр» спец. 015.36 Професійна освіта (Технологія виробів легкої промисловості), 015.23 Професійна освіта (Дизайн) / Т. І. Попова; Укр. інж.-пед. акад. – Харків : УІПА, 2020. – 52с.
20. Прокопович Т.А., Каленюк О.М., Вахрамєєва Г.І. Основи кольорознавства та декоративно-прикладного мистецтва: навч. посіб. Луцьк : Поліграф. центр «Друк Формат», 2019. 91 с.
21. Стрит стайл. URL: <https://dress-mag.com/style/street>
22. Тканко О., Тканко З. Культурні рефлексії кольору в моді XX – початку XXI ст. (історичний досвід). Вісник Львівської національної академії мистецтв 2021. Вип. № 45. С. 70-78.

23. Текстильне матеріалознавство: навч. посіб. для студ. вищих навч. закладів / Е. П. Дрегуляс, В. В. Рибальченко, Н. П. Супрун. - К.: КНУТД, 2011. – 430 с.
24. Федина О.. Мода в Україні XX століття : монографія ; АВТОГРАФ. Львів : Артос , 2015.232 с.
25. Чупріна Н. В., Струмінська Т. В. Сучасні технології дизайн-діяльності: навч. посібник. К.: КНУТД, 2017. 416 с.
26. 11 головних модних тенденцій сезону 2024/2025 року. URL: <https://vogue.ua/article/fashion/tendencii/11-golovnih-modnih-tendenci-y-sezonu-osin-zima-2024-2025-56483.html>
27. 17 Головних трендів 2024/25. URL: <https://elle.ua/moda/trendy/17-golovnih-trendiv-sezonu-osin-zima-202425/>
28. Street style: головні тренди осені-2024 на гостях тижня моди в Копенгагені. URL: <https://www.cosmo.com.ua/fashion/trends/street-style-holovni-trendy-oseni-2024-na-hostyakh-tyzhnya-mody-v-kopenhaheni/>
29. Street style (стріт стайл): як починалася вулична мода та її сучасні особливості. URL: <https://checkroom.com.ua/ru/street-style-jak-pochynalasja-vulychna-moda-i-jiji-suchasni-osoblyvosti>
30. Дендизм // Літературознавча енциклопедія: у 2 т./ авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. - Т.1: А-Л. С. 267-268
31. Boucher Francois A History of Costume in the West. - London:THAMES AND HUDSON,1987
32. Конструювання виробів: Конспект лекцій з дисципліни «Основи проектування виробів» для студентів напряму 6.051602 – Технологія виробів легкої промисловості денної форми навчання/ упор. К.Л. Пашкевич. – К.: КНУТД, 2013. – 71 с.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Таблиця А.1

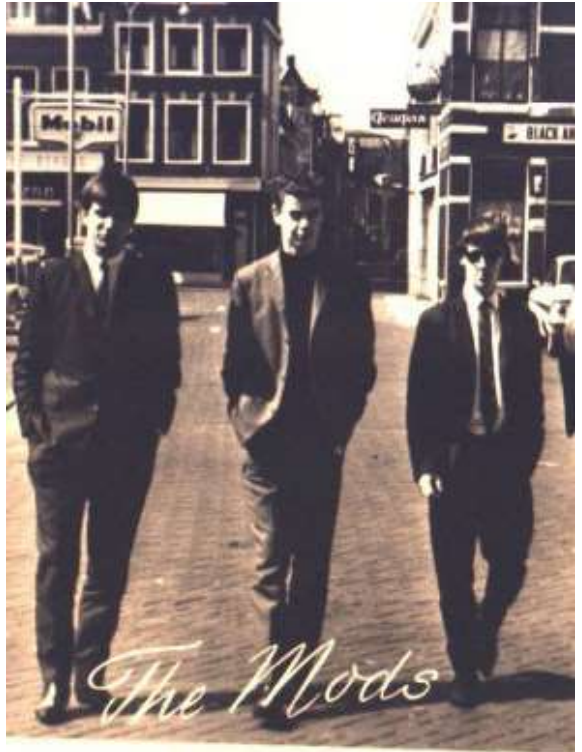
Історичний огляд та аналіз напрямку моди «Стрит - стайл»

з/п	Епоха, період часу або назва стилю	Характеристика стилю.	Малюнок
	2	3	4
	XVIII початок XIX ст. Англія	Виникнення та затвердження дендізму. Засновником дендізму та першим денді вважається Джордж Браммель. Основою костюма Браммеля був однотонний темний фрак: ввечері – чорний, вдень – темно-синій. Фрак повинен був мати дуже продуманий крій, щоб фігура здавалася стрункішою. Аksesуарами слугували рукавички, шийна хустка, тростина, табакерка. Основне правило, що сповідає денді – принцип мінімалізму й пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності". Другий принцип – продумана (роблена) недбалість. Кодекс денді: 1. Нічому не дивуватися. 2. Зберігаючи безпристрасність, вражати несподіванкою. 3. Віддалятися, як тільки досягнуте враження.	 Браммель.

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	50-х роки XX ст. Англія	Tedds – Молодіжна субкультура лондонських околиць, яка намагалася наслідувати шикарному іміджу вищого суспільства. Костюм складався з довгого вузького піджака, приталеного жакета з вилогами і вузьких брюк. До них покладалися звичайні вузьконосі черевики і приталені пальта. Біла сорочка з відрізним комірцем підв'язують віндзорським вузлом. Іноді образ довершує фетровому капелюхом. Істотною відмінністю від традиційного костюма в цій манері став крій жилета і пальто в стилі денді. Крім того, перукарі стали пропонувати своїм клієнтам новий індивідуальний образ і залишали волосся значно довшими, ніж було прийнято раніше, коли віскі і потилицю коротко збривали. Ставши предметом копіювання консерватизм еліти, придбав відтінок недбалості і навіть іронії. Стереотип був зламаний, а межа розділяла моду для еліти і моду для народу порушена.	

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	60-х роки ХХ ст. Англія	Моди – субкультура підлітків, дітей з сімей професійних робітників. Для них були характерні акуратні зачіски, приталені італійські костюми, вузькі комірці сорочок, краватки-шнурки, вибілені джинси з червоними підтяжками, важкі червоні черевики зі сталевими носками, іноді блакитні мохерові костюми і окуляри в блакитній оправі і незмінні мопеди. Пізніше Моди перейшли на британські бренди одягу. Вони проповідували «помірність і акуратність» і з одержимістю захоплювалися будь-якими новими стилями музики. Моди справили величезний вплив на модну індустрію – вони придумали чоловічий макіяж, завдяки їм існує одяг унісекс.	

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	70-80 роки XX ст. Англія	Народження стилю casual в середі англійських футбольних фанів. Вболівальники носили досить дорогі речі відомих брендів, віддаючи перевагу спортивному одягу англійських фірм. Пізніше, на початку 80-х, англійські фани почали освоювати і європейські марки одягу. Типова уніформа вболівальника виглядала наступним чином: теніска Lacoste, кросівки Adidas Sambas або Diadora Borgs Elites, і світло-блакитний Levi's. Взимку до ансамблю додавалася лижна куртка Filla або Tacchini.	

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	90 роки XX ст.	Casual стає популярним в світі високої моди. Першим дизайнером, хто представив цей стиль на подіумі став Ніно Черруті. Його колекція Casual Chic ("Недбала елегантність") викликала сплеск емоцій і дала початок новому руху в моді та практично зробила його автором цілого напрямку в моді. Стиль «casual» – це стиль сучасних людей, яким потрібно все встигнути. Основна ідея стилю кежуал – це практичність, універсальність, доступність і комфорт. Речі не повинні сковувати рухи. Основоположним принципом стилю є відсутність суворих рамок: як в стилі обраних речей, так і в кольорі та фактурі. У цьому стилі основне місце займає принцип еkleктики – поєднання різних стилів, фактур, жанрів в зовнішньому образі. Вона впливає не тільки на одяг, а й на імідж в цілому. Основні складові даного стилю: джинси і светри, сорочки і штани, прості футболки і толстовки, спідниці та сукні – все, що властиво для зручного одягу.	

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	кінець XX ст.	Street casual виокремився із стилю casual. Напрямок street casual з'явилося в зв'язку з шаленою популярністю street-style – спостереження за стилем самих звичайних людей на вулиці. Найбільш популярною в вуличній моді всіх соціальних верств став одяг, близький до унісексу, – джинси, футболки, вільні брюки, светри, зручне взуття – туфлі на плоскій підошві або кросівки.	

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	2000	Street casual Період експериментів, більшість з яких були невдалими, цей час було всього «занадто». Занадто багато золота, яскравого рожевого, страз, деніму, аксесуарів. Характерні риси епохи: плюшеві костюми, вузькі шарфи, асиметрія в сукнях і спідницях, топи, джинси-труби. Комфорт і практичність. Трикотажні штани або штани-скинни, топи і джемperi, кросівки і рюкзаки. Оверсайз. Пальто збільшеного об'єму, блузи та сукні іноді підкреслюють фігуру краще, ніж обтягуючі моделі. Брюки збільшеного об'єму з високою талією. Кюлоти, шаровари і розкльошені брюки. Джинсові сорочки і жилети. Зручні пальто, високі чобітки, стильні шкіряні плащі, комфортні шубки, об'ємні светри, вовняні жакети, затишні берети, кепі з козирком та м'які шарфи.	

Продовження таблиці А.1

	2	3	4
	2006	Стрит стайл. Характерні риси: <i>Стильова еклектика.</i> Змішування різних стилів і напрямків (поєднання жіночих джинсів з клубним топом та кросівками на масивній підшві, а також модності надасть додавання в коктейль кольоровий «чебурашкін» козушок). <i>Зручність та практичність.</i> Прагнення одягу до комфорту. Головна перевага яскравих вуличних образів: вони не вимагають від модників і модниць жертв заради краси. Особливістю є те, що завдяки Інтернет-ЗМІ «вулична мода» перетворилася у самостійне явище. Відомі блоги «The Sartorialist» (Нью-Йорк), «He1-Looks» (Хельсинки), «Face Hunter» (Париж и Брюссель), «Jak&Jil» (Торонто) були присвячені «вуличній моді», видавали фотоальбоми. На офіційних сайтах найбільших модних журналів, таких як Vogue, Elle, Harper's Bazaar, існують рубрики, присвячені «вуличній моді», а за допомогою сайту-пошуковика блогів «Bloglovin» можна знайти понад 6000 блогів про «вуличну моду» різних міст світу.	

ДОДАТОК Б

ДОДАТОК Б1

ДОДАТОК Б2

КОЛІР У КОСТЮМІ – ВЕСНА

Agnona весна-літоSimonetta Ravizza веснаEtro весна-літоFendi весна-літо

КОЛІР У КОСТЮМІ – ЛІТО

Fendi весна-літо

Elie Saab весна-літо

Blumarine весна-літо

Carolina Herrera весна-літо

ДОДАТОК В

ТРЕНДИ МОДИ 2024/2025рр.				
Анімалістичний принт	Кольори		Вироби з шкіри, хутра	Фактурні пальто
	Відтінки зеленого	вишневий		
				
Кейпи	Контрастне багат шаровість	Прозорі тканини	Картаті жакети	Чорно-біла класика та сірі костюми
				

ТРЕНДИ «СТРИТ СТАЙЛ» ВУЛИЧНОЇ МОДИ 2024/2025рр.

Підстиль <u>ПАНК</u>	Анімалістичні <u>принти</u>	Кольори теплий беж, шоколад вишневий	Капрі	Сорочки, блузи з прозорих тканин
				
Довгі сукні, спідниці	Фактурні Спідниці, пальто	Вироби з еко-шкіри, хутра	Денім	Класичні об'ємні костюми
				

ДОДАТОК Г

Таблиця Г1

Характеристика способів декорування одягу стилю «Стрит-стайл»

З/п	Зображення декоративного прийому.
	
	Характеристика декоративного прийому.
	Шнури. Плетіння, зшивання, розшивання, накладення по сітці. Та інші варіанти кріплення шнура.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

2

Характеристика декоративного прийому.

Декорування накладними елементами. Наприклад квітами. Підкрійні пелюстки і цілі квітки:

- Пелюстки з шифону – ручна формування, складання шарами, декор – розшивання намистинами, стразами і так далі.
- Підкрійні квіти, багатошарова збірка.
- Пелюстки підкрійні, об'ємні за рахунок шарів, можливо наповнення пелюсток допоміжним матеріалом.

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме:

- комфорт;
- мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності";
- продумана (роблена) недбалість.

Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

2

Характеристика декоративного прийому.

Декоративний прийом – лазерна перфорація на тканині, шкірі та інших матеріалах.

- Декоративні елементи – перфоровані деталі.
- Готові деталі крою – двошарові, перфоровані.
- Перфорована натуральна шкіра, з металізованим покриттям (напиленням).
- Аналогічна техніка – гільюшінірованіє (ручне випалювання по тканині, необхідна присутність в тканині синтетичних добавок, для оплавлення краю випалу).

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом застосовується в одязі «StreetStyle», тому що додає фактурного різноманіття, не обтяжує та збагачує образ, створюючи неповторний індивідуальний лук у вуличному стилі.

2

Характеристика декоративного прийому.

Декорування одягу вирізними або вирубними деталями, створеними за допомогою лазерного різання або ручного Гільйошування, або оплавлення країв. Деталі можуть бути виконані з різних матеріалів – тканина, натуральна або штучна шкіра – вирубка і тиснення.

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом може застосовуватися в одязі «StreetStyle» за умови створення ним не обтяжуючої фактури, можливо використання окремих елементів в якості акценту в поєднанні з контрастними фактурами, притаманними вуличній моді, таким як в'язане полотно, м'яке сукно, трикотаж та інше.

2

Характеристика декоративного прийому.

Декорування костюма елементами – рулик. Витачна коса бейка різної товщини і наповнення, з відкритим обрізаним краєм, або з закритим краєм.

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом може застосовуватися в одязі «StreetStyle» за умови створення ним не обтяжуючої фактури, можливо використання на окремих деталях в якості акценту в поєднанні з контрастними або нюансними фактурами, притаманними вуличній моді, таким як в'язане полотно, м'яке сукно, трикотаж та інше.

2

Характеристика декоративного прийому.

Перли як основа декору. Розшивання перловими нитками, точково в різноплановому або симетричному порядку, нитки у вільному провисанні або інші варіантів створення декору виробу за допомогою натурального або штучного перлів.

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом може застосовуватися в одязі «StreetStyle» за умови точкового використання. Наприклад на джинсах, кофтинах. Саме тут використовується такий прийом як набивка перлів за допомогою спеціального обладнання.

	2
1	
	Характеристика декоративного прийому.
	Буфи різної складності, на різних матеріалах.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

	2
3	
	Характеристика декоративного прийому.
	Оздоблення декоративними елементами зі смужок основної тканини сукні або костюма. Рвані або різані смужки тканини по косій, або поздовжньої нитки. Зім'яті, скорочення і укладені в малюнок або абстрактно. Кріплення ручними стібками до основи виробу або деталей.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

2

5

Характеристика декоративного прийому.

Стрічки як конструктивне рішення. Жорсткі проклеєні, обтачних деталі у вигляді стрічок створюють основу конструкції і декор одночасно.

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме:

- комфорт;
- мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності";
- продумана (роблена) недбалість.

Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

	2
7	
	Характеристика декоративного прийому.
	Декорування одягу прозорими вставками з допомогою матеріалів тілесного кольору – органза, різноманітні сітки і еластичні полотна різної товщини і властивостей.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

	2
9	
	Характеристика декоративного прийому.
	Створення форм деталей або декору за допомогою 3D печворку. Тканина, шкіра, пластик, папір або картон в якості основи жорсткості або ефект сполуки кольору для досягнення ефекту обсягу + комбіновані техніки.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом може застосовуватися в одязі «StreetStyle» для створення епатажного та неповторного образу, якщо одяг, де використовується цей прийом буде відповідати основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість.

Продовження таблиці Г1

2

Характеристика декоративного прийому.

Ланцюги в декорі можуть стати основою виробу. У вигляді сітки, то кольчужою замість основи сукні.

Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).

Даний декоративний прийом може бути застосованим в одязі «StreetStyle», якщо не буде обтяжувати образ та буде використовуватися в якості деталі або аксесуара.

	2
	
	Характеристика декоративного прийому.
1	Декорування виробів шматочками дзеркал. У центрі старовинна техніка дулі (shisha), або вишивка з дзеркалами - класична індійська вишивка. Але цей вид вишивки можна зустріти в Пакистані і Афганістані. Слово «шиша» на хінді означає невелике скло.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого та етнічного одягу.

	2
2	
	Характеристика декоративного прийому.
	Декорування виробів клепками або металевими елементами різних способів кріплення. Механічна установка, пришивання, приклеювання.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом застосовується в одязі «StreetStyle», тому що збагачує фактуру, додає індивідуальності та посилює відчуття свободи та рух власним шляхом.

		2	
			
3	Характеристика декоративного прийому.		
	Декорування виробів кристалами або елементами схожими на кристали. Крупні елементи асиметричної або симетричної форми. Складні грановані кристали, кристали з акрилу або пластику.		
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).		
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».		

	2
	
5	Характеристика декоративного прийому. Рідке золото або тканини та матеріали з ефектом металік та різними основами та властивостями. Сучасні технології дозволяють наносити на тканини та трикотажні полотна покриття, що імітує вигляд металу. Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода). Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».

		2	
			
	Характеристика декоративного прийому.		
6	Металеві деталі в одязі у вигляді фурнітури - це норма. Але для високої моди гра в метал у великих формах - це не часте задоволення. Вимагає технічно підготовленої бази та можливості виконання завдань. Кування, штампування, лиття, клепка, гальваніка, шліфування та ще купа технічних моментів для створення та завершення, беручи до уваги конструкторських рішень та подальшого складання з елементами одягу або костюмом		
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).		
	Даний декоративний прийом, на даний момент часу не застосовується в одязі «StreetStyle», тому що не відповідає основним принципам створення образу у вуличному стилі, а саме: • комфорт; • мінімалізм і пов'язаний з ним принцип "помітної непомітності"; • продумана (роблена) недбалість. Тому цей декоративний прийом більш підходить до урочистого одягу, який не входить в «StreetStyle».		

	2
7	
	Характеристика декоративного прийому.
	Вишивка. Може бути виконана в різній техніці: хрестик, стрічками, гладь, італійська ассізі, рішельє, бісер, по-бразильськи, золоте царське шитво, сутажна, хандаргер, алмазна.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом широко застосовується в одязі «StreetStyle». Він допомагає створити неповторний індивідуальний образ, що відповідає прагненню людей, які вибирають цей стиль не стільки через комфорт, зручність і яскравість, хоча і це накладає величезний відбиток, скільки з метою самовираження і підкреслення власної неповторності. Для вуличного стилю частіше використовується вишивка в техніці сутажу.

	2
8	
	Характеристика декоративного прийому.
	Аплікація. Декоративний елемент, який може мати вигляд надпису, цільного елемента або композиції з різних елементів. До основного матеріалу кріпиться клейовим або пришивним засобом. Аплікація може бути виконана з різних матеріалів: шкіра, тканина, хутро, бісер, вишивка, паєтки.
	Застосування декоративного прийому в одязі «StreetStyle» (вулична мода).
	Даний декоративний прийом широко застосовується в одязі «Street Style». Він допомагає створити неповторний індивідуальний образ, що відповідає прагненню людей, які вибирають цей стиль не стільки через комфорт, зручність і яскравість, хоча і це накладає величезний відбиток, скільки з метою самовираження і підкреслення власної неповторності.

ДОДАТОК Д

Таблиця Д1

Вимірювання для побудови жіночої сукні з суцільнокроєним рукавами

№ з/п	Умовне позначення	Назва розмірних ознак	Величина, см
1	2	3	4
1	Сш	Напівобхват шиї	17,8
2	Сг1	Напівобхват грудей перший	44,0
3	Сг2	Напівобхват грудей другий	48,2
4	Сг3	Напівобхват грудей третій	46,0
5	Ст	Напівобхват талії	38,0
6	Сб	Напівобхват стегон	48,0
7	Шг1	Ширина грудей перша	16,6
8	Дтс1	Довжина спинки до талії перша	41,2
9	Шс	Ширина спинки	17,7
10	Впкс	Висота скосу плеча спинки	42,1
11	Впр.з.	Висота пройми ззаду	20,6
12	Дв	Довжина виробу	92,0
14	Дтп1	Довжина переду до лінії талії перша	43,0
15	Вг2	Висота грудей	26,0
16	Шп	Ширина плечового ската	13,0
17	Оп	Охват плеча	28,5
18	Др	Довжина руки	58,0
19	Шр.вн	Ширина рукава внизу	15,0

Таблиця Д2

Прибавки для побудови жіночої сукні з суцільнокроєним рукавами

№ з/п	Умовне позначення	Назва прибавки	Значення, см
1	Пг	Прибавка по лінії грудей	6,0
2	Пб	Прибавка по лінії стегон	5,0
4	Пв.пр.	Прибавка до висоти пройми	3,5
5	Пд.т.с.	Прибавка до довжини талії спереду	1,0

Таблиця Д3

Розрахунок креслення побудови жіночої сукні з суцільнокроєним рукавами

№	Назва конструктивної ділянки або точки	Умовне позначення на кресленні	Розрахункова формула, приклад розрахунку, см
1	2	3	4
Попередній розрахунок ширини конструкції			
1.	Ширина спинки конструкції	Шс.к.	$Шс + 0,2Пг = 18,9$
2.	Ширина пройми конструкції	Шпр.к.	$Сг1/3 - 7,3 + 0,7Пг = 11,6$
3.	Ширина переду конструкції	Шп.к.	$Шг1 + (Сг2 - Сг1) + 0,1Пг = 21,4$
Побудова креслення спинки			
4.	Рівень лінії грудей	Г	$АоГ = Впр.з + 3,5 + 0,5 = 24,6$
5.	Рівень лінії талії	Т	$АоТ = Дт.с1 + 1,0 = 42,2$
6.	Рівень лінії стегон	Б	$ТБ = 19,0$
7.	Ширина горловини спинки	А2	$АоА2 = Сш/3 + 1,5 = 7,4$
8.	Глибина горловини спинки	А1	$АоА = АоА2/3 + 0,3 = 2,8$
9.	Рівень лінії низу		$АН = Дв + 1,0 = 93,0$
10.	Відхилення середнього зрізу по лінії талії		$ТТ1 = 1,5$
11.	Лінія середнього зрізу спинки		Сполучити т.А з т.Т1 і продовжити до лінії низу і поставити т.з, Б1, Н1
12.	Допоміжна точка	Г1	$зГ1 = Шс.к = 18,9$
13.	Допоміжна точка	Г2	$Г1Г2 = Шпр.к./2 = 5,8$
14.	Допоміжна точка	Б2	$Б1Б2 + ГГ2 + 1,0 = 29,0$
15.	Допоміжна точка	Т2	Сполучити Г2 і Б2
16.	Допоміжна точка	А2'	$А2А2' = 1,0$
17.	Допоміжна точка	П	Будується засічками дуги $Т1П = Вп.к. + 1,0 = 43,1$ і дуги $А2П + Шп = 13,0$
18.	Допоміжна точка	П1	$А2П1 = Шп + 2,5$ (виточка) $+ 0,5$ (на спрасування) $= 16,0$
19.	Допоміжна точка	П2	П1П2 на перпендикулярі вгору $= 1,5$

20.	Допоміжна точка	П20	$\Pi 2\Pi 20 = 2,5$
-----	-----------------	-----	---------------------

Таблиця Д3

1	2	3	4
21.	Вершина горловини спинки	A2'	На перетині горизонталі з П20 і нахилу плеча через т П2
22.	Розташування виточки	n	$A2'n = 4,0$
23.	Довжина виточки		$Пно = 8,0$
24.	Глибина виточки		$nnl = 2,5$
24.	Оформлення лінії горловини		З'єднуємо лекальною кривою А, А2'
25.	Допоміжна точка	О	$A2O = Шп + Др = 71,0$
26.	Допоміжна точка	О1	$ОО1 + Cr2/2 - 2,0 = 22,1$
27.	Допоміжна точка	Р	$П2Р = Др + 1,0 = 59,0$
28.			О1 збігається з точкою Р
29.	Ширина рукава, суцільновикроєного зі спинкою	Р1	$РР1 = Шр.вн + 1,0$ (по перпендикуляру до П2Р) = 16,0
30.	Допоміжна точка	Р2	Р1Р2 (по перпендикуляру до РР1) = 1,5
31.	Допоміжна точка	Т20	$Т2Т20$ (по бісектрисі) = 7,0
32.	Допоміжна точка	1	$1/3 Т20 Р2$
33.	Допоміжна точка	2	Вгору по перпендикуляру 2,0...3,0
34.	Допоміжна точка	Н2'	$Н2Н2' = 1,5$
35.	Лінія бічного зрізу		Лекальна крива через точки Н2' Т20 2 Р2
36.	Лінія низу		Лекальна крива через точки Н1 Н2'
36	Оформлення низу рукава		З'єднуємо Р, Р2
36	Оформлення нижній зріз рукава і боковий зріз спинки		З'єднуємо Р2, 2, Т20, Н2'
Побудова креслення пілочки			
37.	Допоміжна точка	Г2'	$Г2Г2' = 12,0$
38.	Допоміжна точка	Г4	$Г2'Г4 = Шпр/2 = 7,9$
39.	Ширина переду	Г4Г3	$Г4Г3 = Шп.к. = 22,0$
40.	Ширина креслення	ГГ3	Перевірити ширину креслення $Cr3 + Пг = ГГ2 + Г3Г2' = 58,0$
41.	Рівень вершини горловини переду	А3	$Т3А3 = Дт.п1 + 1,7 = 44,7$
42.	Допоміжна точка	А31	$А3А31 = 0,3$
43.	Ширина горловини	А4	$А31А4 = А0А2 = 7,4$
44.	Допоміжна точка	А5	$А4А5 = А31А4 + 0,3$
45.	Допоміжна точка	Го	$Г4Го = Г4Г3/2$
46.	Допоміжна точка	Ц	$А4Ц = Вг2 = 26,0$
47.	Кінець виточки	Цо	ЦЦо вгору 2,0
48.	Розхил виточки		$А4А9 = 2(Cr2 - Cr1) + 2,0$ на дузі Цо А4 вліво = 10,4
49.	Допоміжна точка	А8	$А4А8 = А2'n = 4,0$
50.	Допоміжна точка	О2	$А4О2 = Шп + Др = 71,0$
51.		О3	$О2О3 = Cr2/2 + 1/2$ розхилу виточки = 29,3
52.	Допоміжна точка	А10	$А9А10 = А4А8 = 4,0$
53.	Вирівняти сторони виточки		$ЦоА10 = ЦоА8' =$

54.	Допоміжна точка	P3	$A_{10P3} = \Pi_{\Pi} + D_p - A_{4A8} = 67,3$
-----	-----------------	----	---

Таблиця ДЗ

1	2	3	4
55.	Допоміжна точка	P4	$P3P4 = \text{Шр.вн} - 1,0$ по перпендикуляру до вниз $A10P3 = 14,0$
56.	Допоміжна точка	P5	$P4P5 = 1,5$
57.	Ширина пілочки на рівні стегон	B4	$B3B4 = C6 + П6 - B1B2 = 29,0$
57	З'єднуємо Г2' з B4		утворюються Т.Б4, Т4 і Н4
58.	Допоміжна точка	T40	$T4T40$ (по бісектрисі) = 6,0
59.	Допоміжна точка	3	$1/3 T40 P5$
60.	Допоміжна точка	4	Вгору по перпендикуляру 2,0...3,0
61.	Допоміжна точка на лінії низу		$H4 H4' = 1,5$
62.	Лінія бічного зрізу		Лекальна крива через $H4'$ B4 T40 4 P5
63.	Нижня точка середини пілочки	H5	$H3H5 = 1,0$
64.	Величина заходу	H5', ГЗ'	Вправо від H5 ГЗ' 4,0...5,0 Пзаст. = $3/4 \text{Д гудзика} + (0,5...1,5)$
65.	Лінія низу пілочки		Лекальна крива через $H4'$ H5 H5'
66.	Лінія краю борту.		Від H3' вгору
67.	Відхилення лінії краю борту від лінії горловини вгору	A6'	$A6A6' = \text{припуск на застібку (4-5см)} - A3A31$
68.	Лінія горловини		Лекальна крива через A6' A6 A4

Додаток 2 до Порядку проведення перевірки наукових праць, навчально-методичних видань та дипломних робіт (проектів) працівників та здобувачів вищої освіти на наявність запозичень з інших документів (нова редакція)

Введено в дію:

наказ ректора № 0204 -1/088 від 27.02.2020 р.

Протокол контролю оригінальності дипломної роботи (проекту)

Професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл

студентки	(назва роботи) <u>Васильченко Дарини Вадимівни</u> (прізвище, ім'я та по батькові)
науковий керівник	<u>Попова Тетяна Іванівна</u> (прізвище, ім'я та по батькові)

В результаті перевірки роботи в антиплагіатній інтернет-системі Strikeplagiarism.com встановлено наступні значення Коефіцієнтів Подібності

Коефіцієнт Подібності 1: 15,22,

Коефіцієнт Подібності 2: 8,93,

Сигнал „Тривога!": ☐ – немає; ☒ – є, кількість разів у тексті 197.

Вченою радою факультету (навчально-наукового інституту) затверджено наступні показники оригінальності (за значенням коефіцієнту K1):

не більше 20 % – оригінальна робота,

від 21 % до 50 % – задовільно оригінальна робота,

від 51 % до 90 % – умовно оригінальна робота,

більше 90 % – неоригінальна робота.

Відповідно до цього, робота може бути класифікована як:

☒ оригінальна,

☐ задовільно оригінальна,

☐ умовно оригінальна,

☐ неоригінальна.

Висновок:

☐ робота може бути допущена до захисту,

☐ необхідно провести розгляд Повного Звіту Подібності із залученням фахівців із тематики дипломної роботи (проекту).

Примітки Системного Оператора про виявлені запозичення:

Системний Оператор

(підпис)

Литвин О.О.

(прізвище та ініціали)

05.12.2024

(дата)

ЗОВНІШНЯ РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну магістерську роботу
студента спеціальності 015.36

«Професійна освіта (Технологія виробів легкої промисловості)»

Васильченко Дарини Вадимівни

на тему: «Професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проектування колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл»

Дана тема є актуальною та важливою, оскільки професійна підготовка дизайнерів-виконавців забезпечує швейне виробництво кваліфікованими фахівцями і зокрема напрям дизайну одягу. Сьогодні жінка прагне бути вільною, займатися спортом, будувати кар'єру і тому в одязі прагне відчувати себе комфортно, мати власну самобутність та індивідуальність. Саме таке відчуття може забезпечити одяг в стилі Стрит-стайл, головними рисами якого є мінімалізм, продумана недбалість та комфорт.

У роботі відповідним чином викладена ступінь наукової проблеми, визначено предмет, об'єкт, мету і задачі дослідження, а також науково обґрунтовані висновки.

Зазначимо, що у роботі Васильченко Дарини є те, що досліджено актуальність професійної підготовки дизайнерів-виконавців для художнього проектування колекції жіночого одягу, проаналізовано історичні аспекти формування і розвиток стилю «Стрит-стайл», визначено основні його риси і особливості, розглянуто колекції світових брендів стилю «Стрит-стайл», досліджено популярність використання одягу в стилі «Стрит-стайл» сучасними споживачами та розроблена колекція жіночого одягу в стилі «Стрит-стайл». Дослідниця вивчила значну кількість спеціальної літератури та Інтернет джерел.

Особливою цінністю даного дослідження є те, що результати проведеної роботи можуть бути застосовані в практичній діяльності, а саме в навчальному процесі професійно-технічних закладів, а також на підприємствах швейної галузі в процесі проектування і виготовлення одягу.

Щодо зауважень до даної роботи, можна відмітити, що в дослідженні варто було б зазначити вікову групу жінок, для якої проведено дослідження, щодо визначення популярності стилю. Але відзначені недоліки не зменшують цінності результатів дослідження та її актуальність.

Загалом робота має чітку структуру, об'єктивні результати дослідження, висновки та їх відповідність меті і завданням дослідження.

Враховуючи рівень виконаної роботи, новизну та практичне значення отриманих результатів, вважаю, що Васильченко Дарини Вадимівна заслуговує присвоєння кваліфікаційного рівня «магістр».

Рецензент

доцент, кандидат мистецтвознавства,

Гурдіна Владислава Василівна

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут "Українська інженерно-педагогічна ака-
демія"
Кафедра Харчових технологій, легкої промисловості і дизайну

ВІДГУК НАУКОВОГО КЕРІВНИКА

на кваліфікаційну магістерську роботу спеціальності 015.36 «Профе-
сійна освіта (Технологія виробів легкої промисловості)»

Васильченко Дарини Вадимівни

(прізвище, ініціали студента)

на тему: Професійна підготовка дизайнерів-виконавців для проєкту-
вання колекції жіночого одягу в стилі Стрит-стайл

Представлена робота є актуальною, оскільки включає розгляд важли-
вих питань щодо підготовки дизайнерів-виконавців для проєктування колек-
ції сучасного українського жіночого одягу з художнім оздобленням вишив-
кою.

Запропонована тема вимагала від здобувача освіти ґрунтовних знань з
спеціальних дисциплін професійного напрямлення, а також вмінь аналізувати
спеціальну літературу, публікації, фотоматеріали, інтернет-видання, що до-
звولیло систематизувати погляди вчених, практиків на сутність розробленої
теми та виявити й узагальнити цінний інформаційний матеріал відносно під-
готовки дизайнерів-виконавців для художнього проєктування колекції сучас-
ного українського жіночого одягу з художнім оздобленням вишивкою.

У процесі роботи над дослідженням здобувач освіти проявила себе на-
полегливою, працьовитою, дисциплінованою, а також підготовленою до са-
мостійної праці, здатною ставити та вирішувати наукові завдання. Дослідни-
ця регулярно відвідувала консультації наукового керівника та вчасно вико-
нувала всі його завдання відносно теми дослідження.

Магістерська кваліфікаційна робота написана науковою мовою із до-
триманням термінології і відповідає вимогам, що висуваються для робіт да-
ного рівня. В процесі написання роботи здобувачка освіти проявила себе як
досвідчений фахівець та може бути допущена до захисту кваліфікаційної ма-
гістерської роботи.

Науковий керівник:
к.пед.н., доцент

Попова Тетяна Іванівна